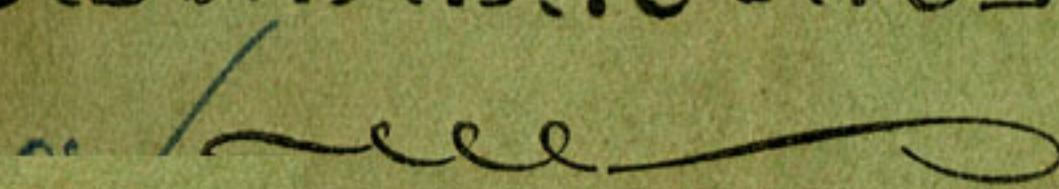

ദാഖാനംസമ്പത്തി

നാഥപുരി ശ്രീ കാരായാമേരൻ വാഹം.

അംഗവാരിക്ക്.

— സൗഖ്യം പഠിച്ചു വരുന്നത് —

മഹസ്തിനാ ബുദ്ധിയശം വികാസമുണ്ടാവുന്നതു വിദ്യ
കൊണ്ടുനാനുനാ സിദ്ധാന്തം. വിദ്യയിൽ മുക്തായ്മാശ
വും അതു ചാഞ്ചലം, സഖ്യാഖ ചാരിക്കാരിക്കാം, കാലത്തിനാം അം
ധിനാസ്ത്രിക്കണാവാനും അനുഭവത്തിനും അനുഭൂതിക്കാ
യും പ്രഭാന്തിക്കരിച്ചുട്ടുണ്ട്. ക്ഷയവാർഗ്ഗ അതിജ്ഞാലത്തി
നിംബം വിദ്യയുടെ മുക്താ ഹാജരാവാൻ അതിശിക്ഷകമുട്ടി
ചെയ്യാവുന്നതുപോൾ. എന്നാൽ ഒപ്പണിയു കാലംകൊണ്ടു കൂ
ഴിയുണ്ട് അതാരു സന്ദേശങ്ങളാണ് സർവ്വസംഗ്രഹിതാളം നാണ
ലു മാറ്റാനോ. അപ്രകാശമുള്ള സർവ്വസമാഗമവും സാമാ
ജ്യേഷ്ഠ സൗഖ്യാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതുപോൾ. അംഗവിനെന്നിവിലേക്കു അതു
പാലവും അതിലുംപിന്തുപാരു കൂടാതുവിനും വാഡിച്ചു മഹസ്തിലാ
ക്കാണാം എന്നിനും അതാജുംനാ സിദ്ധിക്കുമെന്നവരികിൽ
കിസ്തിയാശായ ചേരുവാം സഹായം സാമാജിക മഹലത്തെ അരികു
ഭവിഞ്ഞാൻ അതുകൂടാം അംഗവിലുണ്ടാതെ വന്നാൽ അതു
അഭ്യർത്ഥനയും നാശനാശം പഠിച്ചുണ്ടെന്നു!

‘ചൊരിഞ്ഞാർച്ചുപിരാ സ്വന്ധിവകാലം
ചൊഞ്ഞാഞ്ഞാരിതിനാശമുടാതിട്ടിനാ
പരഞ്ഞാരുശിവണ്ണുകാലമാംമേണ്ണ
നിംബിയകാലുചരിച്ചുകൊണ്ണുവാക്’

ശ്ലാക്കാഗതിയിൽ വരിച്ചാറിട്ടുകൊന്നവരും ഭ്രതകാലമാക്കി
നാ മന്ത്രപ്പാതയും ചാരിഞ്ഞുകൂട്ടുകൊണ്ണ ഇള കാലടിക്കുളം ശ്ലാ

അന്തർമാദ്ധ്യത്തിൽ മുടി നയിക്കേണ്ടത്. അങ്ങിനെയുള്ള കാലടിക്കൈ ഉംനീട്ടുള്ള കൈ ചുണ്ണവാടനാണ് ‘മഹാനാഡിസ് രസപതി.’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം മലയാളത്തിൽ പകാൻകാണവാൻ മലയാളികൾക്കും ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കിത്തേം. തന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനെ അലിനാടിക്കൈയും, ഈ സഭ്രദ്രോഗത്തെ അംഗകരിക്കവാൻ ഒപ്പായ്ക്കുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കവാൻ പ്രായമിക്കുയും, ചെയ്യുന്നതിനുവുറുമെ കൈ വാക്കു മുടി പറവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

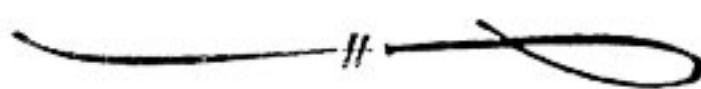
“കലകർക്കതിരില്ലു കാലചട്ടുൽ
ബലമോട്ടനാക്കന്തുംചുള്ളതും
ചുടലപ്പട്ടപ്പട്ടിക്കൈതായു-
തെനാട്ടതാൻനീജൈയടിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പു.”

കമാരമദിരം

8—7—87.

അപ്പുന്തന്യുരാൻ.

മധ്യാന്തസ്ഥാപനി

ഗൗമകത്താവ്,
കാലപ്പുറം കാരായണമേരും.

[ക്രോഫ്റ്റ് 500]

1087

—

(All Rights Reserved)

—

THE MANGALODAYAM CO. LTD., K. K. PRESS,

TRICHUR.

“എക്കം സത് വിപ്രാഃ ബഹുധാ വദന്തി”
സത്ത് ദണ്ഡയുള്ളി; പണ്യിത്തമാർ അതിനെ പല
പ്രകാരത്തിൽ പറയുന്നു.

മഹാന്നം സത്യസ്താ

ക്കെ രാജുത്തിനാളുള്ള അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ അവവർത്തിയ്ക്കുന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ സംഖ്യയിൽനിന്നും നാട്ടകങ്ങളാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ചോദ്യാഭിരുദ്ധ കാലത്താക്കിക്കൊഡ്ദുപോലും ഈ ഉന്നത്രാരാജുത്തി എൻ ശ്രൂതിപ്പണി. ഈ ‘പുണ്യത്രൈ’ ലോകത്രാംഗമാണോ താഴെ പറിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണോ, അഥവാ ഒരു ഉചനിഷത്തുകൾ തുടങ്ങായുള്ള അന്വണപരംബന്ധാഭ്യ ഏവഴിക്കരുന്നും ഉത്തരവം, ‘മഹാശിക്ഷയുള്ളാവിപ്പിയ്ക്കുന്നതാഭ്യ അതു ഏകശം മന്ത്രം എന്നും ഇടയിൽനിന്നും പോലുമുണ്ടാക്കിവിയ്ക്കുന്നതു! എന്നതുകാലഘട്ടങ്ങോ, അന്തരുകാലം നാശത്തിനും കരിക്കലും നമ്മുടെ മന്ത്രത്രൈ സ്വാധിയ്ക്കുവുന്നതല്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ ലോകത്തിനും ചെയ്യാവും നാശത്തുമമാഭ്യ ഉചകാരം നാം മുട്ടക്കൊള്ളാണോ തീരുക്കാണുണ്ടാണോ’ പറേത നാഭ്യ മാറ്റുന്നതും അതു രാജമന്ത്രം ക്കെ പ്രസംഗമല്ല, തന്മാത്രയുള്ളവിച്ഛീ കാണുന്നണാണ്. അഞ്ചിത്തു ലോകത്തിനും ഉച്ചത്തുമമാഭ്യ ഉചകാരം ചെയ്യുന്ന മരംബുദ്ധിമുഖാർ, ചെഞ്ചരാണിക്കാലത്തേരുളം ധാരാളമില്ലെങ്കിലും, ഇപ്പോഴം നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്പെട്ടത്തക്കവിയാം തീരു ഇല്ലാതാക്കിട്ടുണ്ടോ എന്ന സാംശയമാണ്. കഴിത്തെ ശതവാം രത്നിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മേര്യപ്പുകാരുളും ലോകാവകാരികളുടെ ശേഖരത്തിൽ വെച്ച് ക്കെ മാനുഷ്യമാനത്തു പ്രകാശിയ്ക്കുന്ന ഒരുത്താം

വും, അരിക്കാനമാക്കുന്ന അന്യകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടയുന്ന തന്റെ സഹോദരനാക്ക് എത്തുപ്രകാശം ഉണ്ടാക്കിക്കൊം ഫക്ഷണത്തിനു പ്രയതിച്ച മാനൃഹരയും, ‘ഒരുംസമാജ’ സ്ഥാപകനമായ ‘സ്പാമി ദയാനംസരസ്പതി’യുടെ ജീവ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ചുരുക്കമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ എഴു തുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. മഹാരാജുപറമ്പത്തിൽ എപ്പോഴും സക്തനാരായ മാനൃവാധനക്കാക്ക് എന്നെന്ന് ഈ ഉദ്ധൃതത്തിൽ ഏവെഴുപ്പുള്ളാകയില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

സ്പാമിദയാനമാർക്കുന്ന ഒന്നന്നുമല്ലത്തെ കുറിച്ച് വാസ്തവമായ കരിവു നടക്കിത്തുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗകോടികളിൽനിന്ന് എന്നും പ്രസ്തുതാശം ‘ഹജരാത്ത്’ (Gujerat)യാണെന്നു മാത്രമെ നാം കാണുന്നതും. ‘പഞ്ചാബി’(Punjab)ലെ ഒരുംസ്തുപ്പിനിധി സംഭവിച്ചുവരുപ്പുകാരം സ്പാമിയുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയ ‘ലേഖരാമപണ്ഡിതർ’ നമ്മുടെ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഒന്നും ഹജരാത്തിൽ മച്ഛകാന്ത (Machhu ka River)യുടെ വക്കെന്തു കിടക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ നാട്ടരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ‘മോർവി’ (Morvi) എന്ന പട്ടണത്തിലും നേരു ചിച്ച സംഗതികളാൽ തെളിയിപ്പാൻ ശുമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു രാജ്യത്തിൽ എക്കുദേശം ഒരു കലക്കൂട്ടുകൾ അധികാരിത്തിൽ ഉള്ളായിരുന്നു, പ്രത്യുമായ ‘അംബാശക്രൻ’ എന്ന ഉച്ചിച്ചുമ്പുംബന്നെന്നു എക്കുപ്പുതന്നു ദി ദാഖാനമാർ 1824-ൽ ഒന്നിച്ചു. നല്ല സുന്ദരനും, അതു രോഗ്രാജത്താം, ബലിപ്പുന്നമായ തന്റെ പുത്രനിൽ അംബാശക്രന്മായിരുന്ന സ്കൂൾം അവന്നുനിയമായിരുന്നു.

‘മുലശകരൻ’ എന്ന നാമധേയത്താടക്കുടി നമ്മുടെ ഒരു ജീവാലൻ തന്റെ പിതൃദിവസത്തെ അഭ്യക്രിച്ച്. മനസ്സ് സൗഖ്യാധിക്കിന് അനുകരിപ്പാനുള്ള ഉത്തരവുമാറുകകളും ഒരു വിനീടി ലോകത്തിൽ പ്രഥിപ്പിച്ചവനു കരുളുപ്പം, കൂത്രനിഷ്ടയും അഭ്യേഷത്തിനു വൈത്രകമായി കിട്ടിയ ചില പ്രത്യേകാനന്തരങ്ങളുണ്ടാണ്. ശ്രദ്ധവമതക്കാരനായ അംഗാംശകരൻ ധാർമ്മികവിഷയങ്ങളിൽ അത്യുസക്തനായിരുന്നു. ശാശ്വതങ്ങളായ മൂർഖനാക്കംങ്ങളെ അവരും ജീക്ഷണമിൽ അഭ്യേഷത്തിനാണായിരുന്നു നിഷ്ഠ കൊ വേരു തന്നെയാണ്. ചുറുവസ്തുലനായ പിതാവിനെ ഒരു ക്ഷാന്തികാനന്ദാശാഖാഭിഷിപ്പിച്ച കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു ചെരുക്കട്ടി ബുദ്ധിവിശേഷംകൊണ്ട് സുപ്രസിദ്ധനാരായ അശനകം മഹാശായനെ വിശിഷ്ട നേതാവാണി തന്റെ മാതൃദ്രവിഭാഗ ഭാരതവാണ്യത്തു, ഏ നാഡിവാദ ലോകത്താൽത്തന്നെ, അഭ്യക്രിയ്യാന്തിനാവേണ്ടി ഇന്നിച്ചു ചെറവിക്കുത്തുചൂണ്ടാണ് അശാലത്തു വല്ലവരും വിചാരിച്ചിരിയ്യേണ്ടും ഇംഗ്രേഷത്തിനു വിചിത്രപരം ഒരു അത്രതകരമായിരിയ്യുന്നു!!!

തന്റെ കുടംബവാരവുമ്പുണ്ടാണെങ്കിലും മുലശകരൻ അഞ്ചു വാളുമായിപ്പാർപ്പിക്കുന്ന കീഴിൽ പ്രവന്നശരം പഠിച്ച തുടങ്ങി. ഓട്ടാംവാളുമായി ഉപനിഷത്വവും കഴിഞ്ഞു. സാമ്പ്രദാശികളെല്ലാം നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠജീവാലൻ കാലതാമസം കൂടാതെ മനസ്സിലാക്കി. വാത്സല്യശാലിയായ അംഗാംശകൾ നും തന്റെ ചുറുക്കൾ ബുദ്ധിസാമ്പത്തിയും, കാമ്മശക്തിയും അഭിമാനപ്രദങ്ങളായിരുന്നു. അഭ്യേഷത്തിനു സ്വന്ത

ഉണ്ടായിരുന്ന ഭദ്രസ്സുമാർക്കിയുന്ന പശ്ചാം കണ്ണിരട്ടിച്ചു. പത്രം വശസ്സായപ്പോഴും മുലശകരൻ ദേശവമതത്തിന്റെ സകല പ്രധാനരഹസ്യങ്ങളിൽ നല്ലവല്ലം ഗ്രഹിച്ചുകഴി എന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ ദേശവപ്പുജയിലും മറ്റും അദ്ദേഹം നല്ല കൈതിയും, അലുകും കാണിച്ചിരുന്നുവെന്തു! നാലു കൊല്ലുംകാണ്ടു യാളിയേൽസാധിതയും, സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഷ്ട്രിസ്ഥമാക്കി. താൻ ഏപ്പുട്ടിട്ടുള്ള ഏതു കാഞ്ചവും മിച്ചവൻ സാധിയ്ക്കുന്നതു വരെ പാഠവലിയ്ക്കില്ലെന്നുള്ള ശത്രു പ്രത്രേകനിച്ചു ദേശവക്കാലത്തുടി അദ്ദേഹത്തിൽ നല്ലവല്ലം പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

അക്കാലത്താണ് മുലശകരൻറെ ജീവദശം ഒന്നി ഇക്കിമിച്ചു താഴെ കാണുന്ന സാഖേം ഉണ്ടായതു. ദേശവമതകാരല്ലോ എന്നതോടു മുപ്പുമായി കുത്തിപ്പുരുഷന്നു തു ശിവരാത്രിവസം, നാവുകുരങ്ങളിൽ വളരെക്കാഞ്ചമായി ശാരംജീച്ചുപോന്നിരുന്ന അംബാശകരൻ, ശാന്തസ്ഥാനായ വിധികൾ അംഗസിച്ചു സപക്ഷംപാദിച്ചുട്ടുടർന്നുടി കൈണുവേശക്കിച്ചു അട്ടത്തായ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രി പക്കതിയും കഴിയുന്നതുവരെ അംബാശകരൻ ഭക്തിയോടുള്ളടച്ച ദേശവപരംബരായ മന്ത്രങ്ങൾ ജീവിച്ചും, ഇംഗ്രേസരാഡായന ചെയ്തും കഴിച്ചുള്ളടി ഏകില്ലോ, പിന്നെ അധികം താമസിയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹം ഉറന്തിപ്പോയി. ശിവരാത്രിവസം കരംചുമാറുമെങ്കിലും ഉണ്ടിയായ പിന്നെ അന്ന് അതുവരെ ചെയ്തുവന്ന ഘണ്ടകമ്മ്പേഡിക്കാനും ഫലമില്ലാതായി തീരുമെന്നു മറ്റൊരുവർ മുലശകരനെ

യും പാത്രതു കന്സുലിലാക്കിയിരുന്നു. അതു ക്ഷേത്രത്തിൽ ക്ഷീണിയുന്നവർ കാരാങ്ങുത്തമായി ഏല്ലാവരും ഉറന്തിരിക്കാം എന്നു. പക്ഷേ സാമാന്യമല്ലാത്ത ബുദ്ധിശക്തിക്കാണ്ടും, ദൈഖ്യംക്കാണ്ടും, അതുലോചനകളുടെ ദ്രോഗതകകാണ്ടും അഥവാ നിറവീതനായ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധാഭ്യാസനാക്കട്ട് വേദാക്ഷത അഴിായ വിശിഷ്ടമന്ത്രങ്ങൾ ഉപരിച്ചും, ഉറക്കം വരുമ്പോ, ദിവസപൂജയും വൈദിക്കൂർക്കും കാരാണ്ടും ക്ഷേത്രാഭിഭവമായി ഇരുന്നിരുന്നു. ലോകം തൊക്കു മുഴുവൻ തന്റെ അസാധ്യരണനിന്ത്യജ്ഞ കീഴ്‌വെച്ച തനിയാ അതു നിന്ത്യജ്ഞത്തി മുലക്കരണത്തോടെ ദ്രോഗനിശ്ചയുത്തു ഇരുക്കി മരിഞ്ഞുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ‘ന നിശ്ചിതാത്മാദ്വിര മന്ത്രിസന്തഃ’ എന്നായിരുന്ന അരുളുവാക്കും വാസ്തവമാകുന്നു. കുറച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ ഒക്കുട്ടം ചുണ്ടലികൾ അതു ഗണവു ലിംഗത്തിന്റെ നാലുപുറവും വന്നത്രുടി. തന്മേളു ഉപദ്രവി ഞ്ഞന്തിന്ന് അതുകുംഖുനാ കണ്ടപ്പോൾ ദൈഖ്യംവിടിച്ചും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുജാസാധനങ്ങളും, അതു വിശിഷ്ടവിഗ്രഹത്തെ അഭ്യർത്ഥിത്തിനു മാലകളേളുട്ടിയും അവു ചീതയാക്കാൻ തുടങ്ങി. അധികാതാമസം തുടരാതെ അലക്കാരണങ്ങളാൽ പ്രശ്നാഭിച്ഛിയുണ്ടോ അതു പരിഗ്രാമപ്രശ്നം മുഴുവൻ അവരായിടെ അതുകുമന്നാംകാണ്ടും മണ്ഡിപ്പോമി. ഒരു സാധ്യരണക്കാരുണ്ടും വലിയ കാഞ്ചമായി തോന്നവാൻ സാഗതിയില്ലാത്ത അതു അച്ചുവ്വുംതന്നും നമ്മുടെ വിശിഷ്ടവാലഗണ്ഠും മനസ്സുമാധ്യരാത്തിനും ദേശം വരുത്തി. ‘മൈവ മോ ഈ ക്ഷീഡിജ്ഞരുക്കളാൽ അതുകുമിഞ്ഞപ്പെട്ടുണ്ടോ നിന്നംബുദ്ധം

ണോ സർവ്വലാക്കനിയന്താവായ പരമേശപരൻ? ഔഷ്ടിപ്രാ
ക്രതങ്ങളായ ചൈവദിക്കറുന്നത്തും സർവ്വ അപഹാണ്യങ്ങൾ
ഉം എംബും ഏക രക്ഷകനം, സർവ്വസ്ഥാനമായി വിവരിജ്ഞപ്പെ
ടന്ന പരമേശപരൻറു വിശിഷ്ടവിഗ്രഹത്തിൽക്കൂടിയും ഒരു
കൂസലും കൂടാതെ ധാരണയും ഇന്തിനന്നുള്ള കട്ടകയ്ക്ക്
കാരം പ്രാത്യജ്ഞ്യാനതിന് ഈ ചെറുജ്ഞുക്കാർക്ക് ശക്തിയും
ഞങ്ങനോ? സാധുക്കാളായ ഈ ചുവണ്ണലിക്കൊള്ള അത്രിയോ
ടിജ്ഞവാൻ വജ്രാചാര ദാരവയുടെ ഉപദ്വാന്തം എററു ചു
ല്പിക്കുന്ന ഒരവാന ഭാരകമാസകലം രക്ഷാശ്രീക്കു ചെയ്യുന്ന
തിന്ന സാധിജ്ഞന്താണോ? മനശ്ശുശ്രൂതത്തു കൂടി ഒരു
പ്ലേട്ടന്ന ഈ ജ്ഞാനക്കാർ കരിശ്പാനവും കൂടാതെ ക്രാനി മറീ
യുന്ന ഈ തിവ്യവിഗ്രഹങ്ങൊടു ചേരുന്ന നമ്മക്കു് എന്തു പ
രമാനന്ദാശ് കിട്ടവാനെത്തു്? എന്നാൽ ശ്രൂതി പാക്കുന്നു
ഡി ആവാസ്വബന്ധങ്ങളായി തീരുവാൻ പാടുണ്ടോ? മനുദ്രജ്ഞാ
ക്കാളായിരുന്ന നമ്മുടെ പുന്തീകരാനായ ഔഷ്ടിഗ്രഞ്ജിജ്ഞാർ
ചുഡിച്ചീനന്നാരായ നമ്മക്കു വല്ല കൂദരും പാഠാന്തര മനസ്സി
ലാക്കിത്തന്നുവെന്ന വിചാരിജ്ഞന്തിനിതെ വല്ല നീച
തപവും ഉണ്ടോ? എന്നറു പരമേശപര! ഈ കാണാനെതു
പ്പും ധാസ്വമപ്പും വിജ്ഞാനോ? എന്നറു അന്തരമായ അതു
നും അംഗിനെന്നായോ? അങ്കു ഇതും പാഠാന്തരമായ അതു
നും എഴുപ്പുണ്ടോ? അങ്കു ഇതും പാഠാന്തരമായ അതു
നും പാഠാന്തരമായ അതും, എന്നറു
പ്രശ്നരാംവള്ളും വിഹ്വാദങ്ങളായി, ഞാൻ ഉറഞ്ഞിപ്പോ
ഞ്ഞാ? എന്നിത്തുനെ സംഖ്യാതീതങ്ങളായ സംശയങ്ങൾ
ആ കട്ടിയുടെ നിംബലവുംയത്തിൽ അടിജ്ഞടി പുരോപ്പട്ട.

ആ അപൂർവ്വം വസ്തു പരിശീലിച്ച്. പിന്നെ കാഞ്ചാ
ബോച്ചിച്ചതിനുംശശം, ‘ഈ വക്ക് ചൊല്ലുമ്പോൾക്കു സമാധാ
നമുണ്ടാക്കുവാൻ ശുമിയ്ക്കുന്നതിനു പത്രം, വെറും കരിക്കല്ലു
പിഴിഞ്ഞു വെള്ളുമടക്കപ്പാശാ മാറാ നോക്കിയിരുന്നുവെ
കിൽ അതെഴുപ്പുരുത്തിൽ സാധിച്ചിരുന്നു’ എന്ന് ഒരു ദീശ്വര
ഗോസ്തിയാട്ട ആ കട്ടി കാഞ്ചാക്കു വിളിച്ചുവരണ്ടു. അറം
ബാ ശക്തരനു വിളിച്ചുനേട്ടി തന്റെ സംശയങ്ങൾക്കു നി
വുത്തി വരുത്തിത്തുംവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുമനു നിന്മ
യിച്ച്. ഗാധഗ്രാമിയിൽനിന്നുണ്ട് അറംബാ ശക്തരൻ ലവ
ലേഖാമക്കിലും ഉദ്ദിഷ്ടപ്പോകാതെയുള്ള തന്റെ ഘട്ടുനാ
ക്കണ്ണ സംശയിച്ചിച്ചു; പാശ്ച മുലശക്തരൻ ഘട്ടപ്പെട്ടവിച്ചു
അംബാധാരണ ചൊല്ലുമ്പോൾ കേടുപെട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിനു
ദേശ്വരനും പ്രിടിച്ചു. തനിക്കുതന്നു നല്ല നിന്മയമില്ലാത്ത
വിശയങ്ങളുക്കില്ല മക്കൾ ചൊംക്കാന ചൊല്ലുമ്പോൾ കേ
ട്ട്, സമാധാനം വാചാർ കൂദാശിക്കാണ്ട്, ആവശ്യാട്ട
പ്രത്യേകിച്ചും അച്ചുംബാതുടെ സംഖ്യ ഇക്കൂഴിം ധാരാ
ജൂഡിഷ്യൽമാനുള്ളത് മാനുവാശാക്കാരിൽ പാലക്കാക്കിലും ആം
നഭവമായിരിക്കുന്നുമനാണ് താൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇന്തി മേലാൽ ഇവ് വക്ക് സംശയങ്ങൾ തന്നോടു ചൊംക്കാക്കു
ക്കുണ്ടോ, കൈ നിമിഷമെങ്കിലും ഉള്ളിൽ വിചാരിക്കുകയോ
വയ്ക്കുതെന്നും, വല്ലപ്പോഴും കമ്മാഡിപ്പും ഇന്തിമേലാൽ
അംഗങ്ങൾ ചെയ്യുവായാൽ താൻ കറിന്മായി ശിക്ഷിക്കു
മെന്നും, ഇക്കൂട്ടാൽ മാപ്പുകൊടുത്തിരിക്കുന്നവനുമാണ്
അറംബാ ശക്തരൻ തന്റെ ഘട്ടനോടു സമാധാനം വരുത്തു
ന്. സാധാരണായായി തനിക്കുണ്ടാകുന്ന സർവ്വസംശയങ്ങൾ

അം കഴിയു വരുത്തിക്കൊടുക്കാവുള്ള അല്ലെന്നോ ഇംഗ്രേസിലും മാറിയ ഉത്തരങ്ങൾം മുലശക്രന്തൻറു മനസ്സിൽ നബ്ദവണ്ണം തട്ടി. അതുപുരുഷന്റെ അല്ലെന്നോ വാദസംഘട്ടംമായ സകലവിധി ശാസനകളിൽ ഒരു ക്ഷേമക്കുലും വിചുവാക്കാതെ മഴവനും മനസ്സിലാക്കി, സ്വദാഖ്യത്വാടക്കുടി അതിനുപു കാരം സാധാരണയായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നു അംഗ സരണശീലനായ ബാലനീ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ നില്ക്കുന്നും ഏകജീവാളത്തിനും മനസ്സുവന്നില്ല. അമ്മവാ മനസ്സുബന്നുകിൽത്തന്നെ അപ്രകാരം ചെങ്കുത്ത് അതു എഴുപ്പുവുമായിക്കൊണ്ടില്ല. അനുഭവത്തും അദ്ദേഹം ക്ഷേ മനുഷ്യവശം അനാവശ്യമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അംഗാം ശക്രന്തൻറു കറിന്നും ശാസനകൾക്കും, ഭ്രാഹ്മാദരങ്ങളിലും നിബന്ധനകൾക്കും മുലശക്രന്തനും അതു നിശ്ചയിക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇളംകി ഇളംകിവാൻ സാധിച്ചില്ല.

മേലുംതെ സംഭവം മുലശക്രന്തൻറു മനസ്സിൽ നബ്ദ വണ്ണം വേതുന്നിപ്പിടിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു കാലം ഭാഗങ്ങളിലും സഭവിച്ചു് ശ്വാംകാരാധനയും ദു അനാവശ്യകതയെക്കാണ്ടിച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചുവന്നിനീ ഇന്നു ശ്രദ്ധാവകാലത്തെ സംഭവം ഏതാണ്ടു സഹാ യിച്ചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നു ഒരു വിചാരത്താൽ വ്യാപ്തമായിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാമനസ്സിനീ തന്റെ പ്രിയസഹായിയിടെ അകാലമരണം ഒരു വലിയ സകടമായിതീർന്നു. മരണവുമായുള്ള എത്രപൂർണ്ണായ അട പ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പല വിശേഷവിചാരങ്ങളും ഇളംകി വലിപ്പിച്ചു. മരണം എന്നവെച്ചാൽ എന്നു

മന്മാളി പാലിത്തിനു എറുതെന്ന അവോച്ചിച്ചിട്ടും തിരാവു സ്ഥാധാനം ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസിയാണ് പാവിധസഃഖ്യങ്ങളുടെ പണ്ഡകലമായി കാണിന്നു. ‘ആവത്രം വരുന്നുമെങ്കിലും സ്ത്രീത്താട’ എന്ന ആശ്വബാക്യംപോലെ, തന്നെ നല്ലവന്നാം ആരുന്തമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നവൻം, പലപ്പോഴിം അംഗാശങ്കരണൾ കുറി നശിക്കുകളിൽനിന്നും തന്നെ രക്ഷിക്കാറുള്ള ഒരുശീലനമായ അട്ടമത്താടി നാ പ്രിയമാരുലവൻം, മുലശങ്കരണൾ മന സ്സുഭാധാനത്തെ കഴിയുന്നവക്കിം കൗൺസിൽ ഉടച്ചുകൊണ്ടും, അധികതാമസംസ്ഥാനതെ കാലാധികം പ്രാവിച്ച. കണ്ണും! ഈ നേരിനായുള്ള കണ്ടക്കയ്ക്കം കാട്ടി സദന്ധാജിയ്ക്കുന്ന വിധി എറു നിശ്ചാരമായിരിക്കും! ‘മനഃപ്രയട്ട അരിഷ്ടകൾം അവക്കുള്ള മുഖസ്താക്കാരല്ലാത്ത കരക്കുട്ടംസ്നേഹിതനാരാണു’ എന്നു കണ്ണ വിദ്യാർഥി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ. അതുപോലെ മുലശങ്കരനും വന്നാൾടിയും ഇം വക, ആവത്രം കൾക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ മനറായവിധത്തിൽ സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നും ചെയ്തു. ലോകത്തെല്ലാം ദിന്തുവരിയോടൊക്കെമിച്ച് ‘സംസാരം മനഃപ്രാവദത്തുംബിസുവം സപ്ലൈമെറ്ററുമുകിക്കിണ്വിൽ’ എന്നും വിജ്ഞലഘടനാരായ മനഃപ്രാഠ വിളിച്ചുചൂഢിയും വാന്നാളി ചെയ്തുവും, അതുവരെവും ഇം വക, ആവത്രം കൾക്കാവിച്ചുതുകൊണ്ടാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതു. ലോകമുഖങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാർത്ഥമായ അഭിപ്രായപ്രകാരം മനഃപ്രാഠ മുഴുവനം ദിനയില്ലാതെ വിന്നേയും, വിന്നേയും അടിമകളാക്കിത്തീക്കണ്ണ ലെളക്കികവിജയങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിംബലപ്പുഡിയതെ വിന്നുവലിപ്പി

മുത്തും മരാന്നല്ലപ്പോ. വിചാരണിലനായ ആ മഹാൻ, ഇപ്പുകാര കഷ്ടകളുടെവിക്ഷേഖിവരുത്തും, നില്പുത്തിവരാതെ കിടക്കുന്ന അർത്ഥവദി സംഗ്രഹങ്ങൾ പിന്നെയും, പിന്നെയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അജ്ഞത്വാനം നിമിത്തം രാണിനാശിനിമു് അംബാ ശക്രന്മാട് അല്ലോപന നിന്മായിതെന്ന കാണിക്കിലേക്കും ഉച്ചതരണമന്നുവേക്കിയു്. അക്കാലത്തോടു കൂടിച്ചേരിക്കപ്പെട്ട വയസ്സായിരുന്നു. അധികാക്കാതെ തന്റെ ഒറ്റതെക്കാണു് വിവാഹം കഴിപ്പിയു് ഭ്രഹ്മമനാക്കി ഇരുത്തുന്നമനു് എന്നും അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അംബാ ശക്രന്മാന്നു് മകൻറും ഇം ആപ്പാടും അപ്പും കുടംതെന്ന തച്ചിപ്പിപ്പു. ഏകാലും ദുലശക്രന്മാർ നിരന്തരമായ നില്പുന്നംമുഖം കുടവിൽ ആ ഒറ്റവസ്തുലനായ ഇവാമനാൻ, തന്റെ ഒരു സംബന്ധിയാൽ അടച്ചതു ഗ്രാമത്തിൽ ഏപ്പോപ്പുട്ടത്തെപ്പുടിക്കുന്ന ഒരു പഞ്ചിക്കൂട്ടത്തിലേക്കു മകൻ വാങ്ങുതുയു്. ദുലശക്രന്മാ അതിനു സന്തോഷകരമായിവനിപ്പു. ആ പഞ്ചിക്കൂട്ടത്തിൽ ഉംബുല്ലാ യൻ ഭ്രഹ്മസ്ഥാനുമസ്താപനെപ്പറ്റി അംനല്ലോദ്ധാരിപ്പാതെ കോരിച്ചുവരിത്തിരുന്ന ശ്രസംഗങ്ങൾ, ലെഞ്ചകിക്കവിഷയം ഒളിപ്പിച്ചവിനുവും നമ്മുടെ ധാർമ്മികവ്യാഖ്യാന സാമാന്യത്തിലധികം മുഖ്യിപ്പിയു്. ആത്മിയവിശയത്തിൽ ദുഃഖിക്കരിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉണ്ടിരുന്ന പാഠത്തു:— ‘നിങ്ങളുടെ മകനു് വാസ്തവത്തിൽ വാസനയുള്ളത് വേദാതിഖാഡിത്തിജവാനാണു്. ലോകമുഖക്കളാണെന്നും നടിയു് വസ്തു ക്രമാവധിശ്രദ്ധിയു് പാഠത്തുകൊടുത്ത് ആളുക്കുള്ള മിഠ്കു ആ പദ്ധതിക്കൂട്ടാരിലാണു് അവനു് ആ

ന്തരമായിരു മേം. വല്ലവിധും പാടിച്ച വള്ളച്ച് കൈ വി
വാഹം കഴിപ്പിച്ച വിട്ടകയാണ് താമസിക്കാതെ നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണ്ടത്. തോൻ അവവൻറെ ബുദ്ധിയെ അതു വക്ക കു
രാലോചനകളിൽ നിന്ന വിന്റെ വല്ലപ്പിള്ളിവാൻ പാടിള്ളതും
അമിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ ഫലമൊന്നം കാണാനില്ല. അതിനീ
നാൽ അവവനെ നിങ്ങളുടെ അട്ടത്തുതന്നും താമസിപ്പിള്ളി
ക്കുണ്ടാണ് നല്ലതന്നും തോന്നും. അഭ്യാസിടെ ഈ വാക്കു
കൾ കേട്ടപ്പോൾ പരിശേഷിച്ച് അംബാശകരൻ മകനെ
സ്വഭവനത്തിലേജ്ജുവരുത്തി. മുലശക്രന്നെക്കാണ്ടു വേഗം
വിവാഹം ചെയ്തിപ്പിള്ളിനാമനും നിശ്ചയിച്ച് അതിനു
ഇരു ശുംഖങ്ങൾ. ദിവസംപ്രതി അംബാശകരൻ തന്റെ
മകനെ പൂർണ്ണാധ്യക്ഷം ശാസിച്ചു. അഛ്വാൻറെ നില്പുന്നയങ്ങൾ
കലശലാഖിട്ട്, വിവാഹം കഴിഞ്ഞാതെ നിപുണത്തിലില്ലെല്ലു
നാജു നാലുകാലി. മുലശകരൻ വസ്തുത പ്രസന്നിച്ചു. ഒരു
വിൽ ഗ്രഹസ്ഥാനുമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് സാദ്ധനായിതീ
ങന്നതിൽ എറുഞ്ഞോ എറുഞ്ഞു മെച്ചുമാണ് സ്വഭവനത്തെക്കു
വിട്ടുപോവുന്നതെന്നും ദെയൽക്കേടുതാട്ടുടി തീച്ചുക്കാക്കി. ഈ
ഇഞ്ചിതാശയനായ നാജുടെ ശ്രദ്ധാജുവാവിനും സ്വാത്രഭ്ര
ഡംഗത്തിലും മീതെപരമസകടനാഡി ലോകത്തിൽ യാതൊരു
നാഥനെന്ന തോന്തിക്കില്ലു. ‘ആലോചനകൾക്കും, പ്രവൃത്തി
കൾക്കും നാജു സ്വാത്രഭ്രമാണും ദേവതൻറെ അഭ്യുദയത്തിനു
ജുളി നാരാധവേരും നാജു ലോകഗ്രാമവായ വിജവകാനും
സ്വാത്രികളുടെ സ്വാസ്ഥ്യമത്തായ ഉപദേശം തോൻ ഇവി
ടെ മാന്ത്രവായനക്കാരുണ്ടുണ്ട്.

കൈ ദിവസാ രാത്രി, ഏല്ലാവരും നല്ലവർന്നും ഉണ്ടെ

ക്രാന്റ കണ്ണപ്പാർ, മുഖം നീൻ തന്നെ ദിവനം വിട്ട്
പോവാൻ ഇരണ്ടി. കട്ടിക്കാലം മുതൽ പുത്രവസ്തുവന്നായ
അള്ളുന്നു പ്രശ്നയമധ്യം അഞ്ചായ ലാജുകൾക്കൊണ്ട് സു
ഖമാണു താമസിച്ചുപോന്നതും, തന്നെ മനസ്സിൽ ഏറ്റേക്കാ
രു സ്നേഹത്തെ വിശ്വാസം വിശ്വാസം വച്ചാൽ വിശ്വാസത്തിനും,
കൂടു സമയം അതു ഒന്നാൽ തിരിച്ചുവന്ന കാണാൻ സംഗ
കിയില്ലാത്തതും അതു അതു വെന്നതെങ്കാണിച്ചുള്ള സുമണ
അദ്ദേഹത്തെ കരുച്ചു നേരം തടങ്കു നിന്തി. കരുച്ചു നിമിഷ
അപാദം ശേഷം അംഗീകാരം ചെയ്തുവാനായ അതു മാനുവു
ാണു വ്യാസഗ്രന്ഥത്തെക്കു, നിസ്ത്രേസൂര്യമായ ഒരു
ക്രാന്റനേരാണ്' അതു വെന്നത്താടം, താതാടികളുായ ബന്ധു
ക്രാന്റം യാറു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനും റാഡിയോത്തുറ
വീണ്ടും വാതാനം തടങ്കില്ല. ചില ദിവസം കഴി
ക്കുന്നതിനാഴശേഷം സൈക്കിൽ (Sekile) എന്ന ഗുരു
ക്കയിൽ വെച്ച് ഒരു ശ്രൂമംചാരിയുമാണി കണ്ടുകൊണ്ടി. സപ
തത അത്വാം വിഷയത്തിൽ പരമസക്തനായ നമ്മുടെ
ശ്രൂമംചാരി തന്നെയും ശ്രൂമംചാരികളുടെ ക്രൂത്തിൽ
ചുരുക്കി തന്നെമനനവേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനും അ
ദിവസപ്രകാരം “ഗ്രൂഡിച്ചതന്നും” എന്ന പേരുകെ
ടിന്തു മുഖം കൊണ്ട് അവരുടെ ക്രൂത്തിൽ കൂടി. ചില ദിവ
സംബന്ധം ശേഷം അതു വഴിയു വന്ന ചില ചെവരാഗിക
ക്രാന്റക്കുടി നമ്മുടെ ശ്രൂമംചാരിലിയപുരി (Ledhapore)
ലെ ചോദ്യം ചോദ്യമായി ഒരു ചുഡക ക്രൂതി പതിവുണ്ട്.

ആ ചന്തയിൽ നടക്കുന്ന സമയത്തു മുലശകരൻ തന്റെ
അച്ഛന്മാഡി പരിചയമുണ്ട് ക്കെ വൈവാഹിക്കുടെ ഒഴുക്ക്
യിൽപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വൈ
വാഗി സാമാന്യം ശക്തിചെയ്തു. “അച്ഛന്മാ സകലവിധ
ക്രാഹങ്ങളും ഇങ്ങിനെ നിഷ്ടപ്പമാക്കി ഇതു ചെറുപ്പുത്തിൽ
തന്നെ ഇങ്ങിനൊന്തുവാക്കുവേണ്ട കെട്ടിച്ചതു കഷ്ടമാണെ” എന്നു
ആ വൈവാഹി നമ്മുടെ മുഹമ്മദിശ്ശാട് പലപ്രാവശ്യം
വരണ്ടു. പ്രക്ഷേ മുലശകരൻ ആ മുദ്ദബൈവാഗിക്കുടെ
മേലുംകാഡിക്കുന്ന ഭക്തിപ്പാത്രമാന്മാർക്കും ഏതു തന്നെ വി
ലച്ചിട്ടുവരുമ്പോൾക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപാധി
പ്രകാരം തന്റെ താല്ലൂക്കാവസ്ഥ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വന്ത
ത്തിലേറ്റു തന്നെ മടങ്ങിവാവാൻ ആ മാനൃച്ചയും രാ
രിക്കൾക്കും തെയ്യാരിപ്പുകളിൽനാണ്. തന്റെ മുഹമ്മദിനുംപും
മുലശകരനു സാമാജിക്കുടെതോളം തീവ്ര വിശ്വാസം
ഉണ്ടി കണ്ണപ്പോൾ ഏതാണ്ട് കുപിതനാഡി ആ വൈ വാഗി
മുദ്ദം വിവരമുണ്ടാം അംനാശകരനു ഏഴ്ത്തിരിക്കില്ലെന്ന്
ങേ ദിവസം മുലശകരൻ, താൻ താമസിച്ചുകുന്ന അടബന്ധ
ന്തിൽ അച്ഛന്മായും റാല്ഫ് പ്രേമാദേവ്യം കണ്ണപ്പുട്ടുവാനും,
അഭ്യാർഥി പരിപ്പു വനി മഹാസ്തിലാക്കിയത്. മുഹമ്മദ്
രിഡുടെ വോജംതിൽ തന്റെ ഏകാദശരാത്രി കണ്ണപ്പുട്ടുവാൻ
സ്വത്താവ തന്നെ കാട്ടു കോപിജ്ജനാഡി ആ മുദ്ദംലും
ഞാൻ റാല്ഫുടെ ദേഹാശ്വം തോന്തി. അദ്ദേഹം മക്കരാ കി
രിനാഡി ശക്തിചെയ്തു. നമ്മുടെ യവാവ് കിടക്കിടെ വിശ്വാസം
വാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിനു് അച്ഛന്മാ സ്നേഹംതന്നും

ക്കന്ന ഒരു ഉണ്ടായിരുന്നു. മുലശക്കരൻറെ പരിശോഭ തന്റെ മകൻ പദ്ധതിവിള്ളുന്നണിനു വിചാരിച്ച് ഉള്ളിൽ സന്ദേശത്തോടുകൂടി അതു ഗ്രൂപ്പുവാദം നേരം സ്വന്തമാക്കുടി താൻ താമസിച്ചിരുന്ന ദിക്കിലേ ജുഡീ പോന്നു. മകനെ ചാടിപ്പോകാതെ സുക്ഷിജ്ഞന്നതിനു ത്രുമാരെ എല്ലിജ്ഞകയും ചെയ്തു. അതുകീഴിലെ വിശദവധി ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ മുക്കായി വിജയിജ്ഞന്നതിനും മുഖ്യപരമായ പ്രൂരിതനായ അംഗീകാരത്തിനും ഉറക്കമേ വന്നില്ല. തന്റെ കാവൽക്കാർ കന്ന മരങ്ങേണ്ടി ഏറ്റു കണ്ണ പ്പോൾ അംഗീകാരം അവിടെ നിന്നു പോന്നു. അംഗ്യാശകരം മുമായുള്ള ഒട്ടവിലഭത്തെ വേർപ്പാടാനാണായതോ. തന്റെ മകൻ കാവല്ലും തോല്ലിച്ചു ചാടിച്ച വത്തമാനം അറിയുന്നും പരിശോഭം അതു വുഡും ത്രുമാരേയും കൂടി അതു രാത്രിയെപ്പോം പല ദിക്കിലും തിരഞ്ഞെടുന്നു. പുക്ക മകനെ കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ല. വലിയ വൃശ്ചിക ദിനത്താടം നിരാശയോടുകൂടി അംഗീകാരം സ്വന്തമായിലേജു മടങ്ങേണ്ടി. മുലശക്കരൻ അന്നു മഴവനും ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനെന്ന് ശോഭാരത്തിലിരുന്നു കഴിച്ചുകൂടി. താൻ സ്വന്തമായാണെന്നും ബോദ്ധപ്പേരും സന്ദേശത്തോടുകൂടി ബാരാധിൽ ചെന്നു ചെങ്കയും, അവിടെ വെള്ള് ചില വേദാന്തകളും തുടങ്ങിയ കൂട്ടകയും ചെയ്തു.

ബാരാധിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തോട് നമ്മാന ദിയുടെ വകുത്ത് “പിരഞ്ഞമസ്പാരി” ഏറ്റു ഒരു ദിവിശ്ശേഷം സ്ഥാപി താമസിച്ചു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിവരം ജനങ്ങൾ വാണ്ടാം മുലശക്കരൻ അറിഞ്ഞു. സന്ധിജ്ഞനുമനുജ്ഞി

എക്കാദ്രോത്തോട്ടുടി തനിജ്ജീ ചെന്ന് എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും
യും ഉപേഷ്ഠിച്ചു്, ഭയക്കരണങ്ങളായ സകലവിധ ദ്വാർഖിച്ചുകൂ
ഴിം സഹിയ്യുന്നതിനും സന്നാഭനായിരഞ്ഞിയു് അദ്ദേഹം അതു
സന്നാസിയുടെ അട്ടക്കൽ ചെന്ന് തനിയ്യുട്ടി സന്നാസം
തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നേപ്പേക്ഷിച്ചു്. പരേങ്ങ് ഏറ്റവുംകൊരു
നാകയാൽ പ്രവാശതോട്ടുള്ള താല്പര്യം അവസാനാച്ചിരി
യ്യുംഡൈലൂനു വിചാരിച്ചു്, കരച്ചുട്ടി മുതിന്നതിനും ശേഷ
മല്ലാതെ സന്നസിപ്പിയ്യുവാൻ നില്വത്തിയില്ലെന്നു് അതു
ഭോഗി ഉത്തരം പാണത്തു്. മുഖശക്രാം വ്യാസതോട്ടു
ടുടി മട്ടു. “ഒരുവമേംതാൻ ഇതുവരെ അതുഗമിച്ചുവ
നു അതു കാഞ്ഞും എനിയ്യു സാധിയ്യുതെന്നായിരിയ്യു
മോ അവിടെത്തു കല്ലു!” എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ണന്നിരോ
ട്ടുട്ടി പലപ്രാവശ്യവും ചോദിച്ചു്. അങ്ങിനെ കണ്ണിത
തോട്ടുട്ടി മുലശകരൻ അതു നമ്മടാ നീതിന്ത്രംതു തന്നു
നീനരക്കാലുതോളും താമസിച്ചു്. ഇംഗ്രേഷ്യകാണ്ട്
അവിടെ കയു ഭോഗിത്തേരും കരിക്കൽ വന്നു ചേന്നു. അർ
ദ്ദേഹതോട്ടും മുലശകരൻ തന്നീരു അപേക്ഷയെ വിന
യപ്പുവും അറിയിച്ചു്. യോഗ്രാനായ കയു മഹാരാജ്ഞവണ്ണി
തന്നീരു ശിച്ചാന്ത്രപ്രകാരം, “പുണ്ണാനന്ദസമസ്പതി” എന്നു
നാ പ്രസിദ്ധപ്പുട അതു സന്നാസി ശ്രദ്ധാർ നന്ദുടെ ശ്രേ
ഷ്ടാവാവിന്നീരു അതുഗമം സാധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. ഇന്ത്യ
യിൽ കരാറ്റുന്നിനു് മരറരു അരററം വരെ മാരററാലിക്കൊ
ണ്ടതും, ഇപ്പോഴം അനേകബുദ്ധിമാനാർ ബഹുമാനപ്പെ
ണ്ണും ഉച്ചരിച്ചുവരുന്നതുമായു് “സപാതിപ്പംനന്ദസമസ്പ
തി” എന്നു വിശിഷ്ടനാമയേയും അന്നാണു് നന്ദുടെ കു

മാവുങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത്. അക്കാലത്ത് പണ്ടന്നും ഇ അവത്തിനാലു വശസ്ത്രായിരുന്നു. പിന്ന പതിനാഞ്ച് കൊല്ലുങ്ഗതാളി കാലത്തെ അദ്ദേഹം തീമ്മയാറുക്കില്ലോ, യോഗവർണ്ണിലെന്നത്തില്ലോ ഉപഃയാഗിച്ചു. ഇക്കാലത്ത് വടക്കേ ഇന്ത്രജില എല്ലാ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സഭവരിച്ചു. പ്രാരക്കുളിൽ വെച്ച് “യോഗാനന്ദ” നിൽ നിന്നും, അമ്പുന്നമിയുടെ തിരഞ്ഞെടു സഭവരിച്ചുന്ന കാലത്ത് “ജപലാനന്ദാം,” “ശിവാനന്ദഗിരി” എന്നീ യോഗിശ്രൂഷക്കാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം യോഗം ചാർണ്ണിലി ചീട്ടുള്ളതായാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചാരകാരണം ആസൂ വിച്ഛുന്നുണ്ട്. ഈ തീമ്മയാറുകാരൻ ആദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്തുവും സമ്പ്രസമന്തപവും വലിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഒരു രഥമായ ഒരു വന്നാന്തരത്തിൽക്കൂടി അദ്ദേഹം സാവധാനത്തായി സഭവരിച്ചുകയായിരുന്നുവെന്നു. ഇതുകൂടും ഒരു കരടി അദ്ദേഹത്തിനുഭിമായി എത്തിട്ടും. കാതോക്കാവലേരും ഇടനാതെ തന്റെ കഴുതു ഉണ്ടായിരുന്ന യോഗദാന്തിനു മന്മായ് ചുഴിക്കൊണ്ട് അതു ചീരുമ്പുങ്ങൾ അഭിന്ന ഭോദര നടന്നു. അതു ക്ഷിദ്ധജിള്ള ഭജപ്പുട് യാതോക്കവദ്ധവും ചെയ്യാതെ തന്ത്രങ്ങൾനും പാഠങ്ങളും എന്തെല്ലാം. “അഭിഃ”, “അഭിഃ” (ഭജപ്പുടരത്, ഭജപ്പുടരാ) എന്നിങ്ങിന്നും ഭീതിച്ചേറ്റുക്കണ്ണുണ്ടായാണ് വിലാവുറ റാ ഉപദേശവിശേഷങ്ങളാൽ നിരഖപ്പുട് “ഉപാശിഷ്ഠത്തുകളും” ടെസാരാനിക്കൊപ്പമായാണ് ഒരു ചുണ്ണാത്മാവിനും ഭജപ്പുടവാൻ ഇംഗ്ലാക്കത്തിൽ എന്നതാണോണ്ടുള്ളത്? “സമ്പും വാസ്തവാനുപരിം ഭവിഗ്രാനാം ചെവരാസ്യമാഭയം” എന്ന ഉപദേശ

ഒപ്പുകാരം നിശ്ചന്താരായി ധിജ്ഞവിച്ഛിഖന മഹാവംശം
അടു പുണ്യസമാനങ്ങളാണ് ഇന്ത്യക്കാർ ഏറ്റുത്തു സ്ഥാപി-
ണ നമ്മളിൽ നാനു വിട്ടവോപ്പോകംതിലില്ലെട്ട്! അതു പു-
ഡിയേരത്താദ്ദം മഹാശ്രൂഷയുടെ വാസമുള്ളതായി അംഗീകാരം നി-
ന്ന് അനുഭൂം തോന്തിയില്ലെ. വഴുവെ വഴി നടന്നതിനാലും
ഈം എല്ലാം നീനുണ്ടായോ കൂടു ചെവിയു കൂടിലിന്നാരാക്ക ചെവന്ന-
ചെവട്ട്. പ്രകക്ഷ അതിൽ താമസില്ലെന്നവരെല്ലാം നല്ല ഉ-
രക്കൊണ്ടാണ് അട്ടത്തു ചെന്നപ്പോൾ അംഗീകാരത്തിനു ■
നല്ലപിലായി. തന്നെ സൈക്കണ്ട്യൂൺ മാത്രം വേണ്ടി ■
റൂളുംവയക്കുട സുപ്പരത്തിനു കേംഗം വയത്തു നാത് നാനുമാ-
ണേനാം കുറവാം അതു മാനുപ്പുക്കുണ്ടാൽ അരന്നാത്തു രാത്രി മുഴു-
വൻ കൂടു മാത്രമിനേരു കുറവി ഇരുന്നു് കഴിച്ചുകൂട്ടി! അപ്പു-
ഡോ മാരാ നാനു അരാക്കുരില്ലെന്നതിൽ ഇംഗ്ലീഷക്കാരായ-
കേരളിയും! ഇന്ത്യിനെയുള്ളൂ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണത്രവും,
സ്വന്തമ്പരതയുടെ അഭ്യാവദ്യും നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുവരില്ലെ-
വാൻ ഉള്ള ഉത്കൂഷ്ടണ്ണും മാത്രം കൂടുക്കുളാണു്!! തനില്ലെ-
തന്നെ രാജുത്തിനും അഭ്യുന്നതി വന്നതുത്താക്കണമെന്നാ-
റഹിച്ചു് അരാറിനായി യത്രില്ലെന്ന നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
മാനുപ്പുംജക്കാരായ മാനാനുക്കൂളിട്ടു ഇം വക്കു പ്രശ്നപ്പു-
തുംബുള്ള കരിക്കലു് വിസ്താരവുംപോകുതോ!!!

കടവിൽ നമ്മാനങ്കീരിയ്ക്കു തന്നെ അംഗീകാരം വന്ന-
ചെന്ന. അന്നു് അതിയോഗ്യരായ കൂടു യോഗിശ്രൂഷാൻ
മധുരായിൽ താമസിച്ചുവയ്ക്കുന്നു് ദശാനന്ദൻ അററി
ശത്രു. ഉടൻ “വിരജാനന്ദസ്പാമി” എന്ന വിളിക്കുപ്പു-
ത്തിനു അതു പ്രസിദ്ധസന്ന്ദർശിയുടെ അട്ടക്കാ അംഗീകാരം

പോലീ. ആ യോഗിമനും ഒരു വണ്ണവാദ്യകാരനായി
അണ. ചെറുപ്പള്ളിൽ തന്നെ കരിനമായ വസ്തുവിനോഹം
വിടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനും കണ്ണിനും രണ്ടിനും കാഴ്ചയുണ്ടാ
യിങ്ങനില്ല. അതുകൊമ്മനാർ കുഴുംചു വള്ളുപതിനുന്നു വ
യസ്സിയുമ്പോഴുണ്ടും മരിച്ചപോലീ. ഒള്ളുപ്പാമാങ്കട ഉച്ച
വം കലശലാഖി തിന്റെപ്പോർം അദ്ദേഹം സജീവനാശം വി
ട്ടപോന്നു. സപ്രതെ നല്ല ബുദ്ധിയും, ഉത്സാഹവും, ഏധ
യുംവും ഉണ്ടാവിയെന്ന അദ്ദോം പല രാജുക്കരാളും നടന്ന
വഠിച്ച് ഒരു നല്ല സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായിത്തിന്നു. അദ്ദേഹ
തന്റെ അടക്കാലത്തെ ഭാഷ്യകാരനാരേയും മരിഡം സമ്മതം
മുഖ്യമായിരുന്നു. സ്വന്തി ഒരുാനന്ദാർഥി ബുദ്ധിസാമ്പത്തി
അദ്ദേഹത്തിനു നണ്ണ വിടിച്ച്. വിജോനനദിക്കുളം നൃഹ
മാനം ദേഹത്തുവായി ചാല ധനികനാർക്കുടി ക്ഷാഢത്തെ പണ്ണം
കൊണ്ട് നല്ല വിലയുള്ളതായ “മഹാഭാസ്” ഘൃന്ധകം വാ
ങ്ങി ഒരുാനന്ദാർഥി ആ വണ്ണിതവയ്ക്കാർഥി കീഴിൽ പറിഞ്ഞു
വാനം തുടങ്ങി.

ഈ വിരജാനന്ദനാധി കണ്ണതാണ് നമ്മുടെ മതപ്രാസംഗികവർഗ്ഗ ഭീവദശയ്ക്ക് മഹാരാജ മാറ്റം വരുത്തി തീർത്തത്. തന്നെ ഇത്തുടർന്നു ഒരു മതവരിപ്പാരലുവൻ കുക്കിത്തിന്ത്ത് ആരു സപ്രാസിഗ്രേഷ്യനാണെന്നു സ്പാമികൾ തന്നെ പറയാറുണ്ട്. അംഗീകാരത്തിൽ വിരജാനന്ദ സ്വാമിയിലുണ്ടായിരുന്ന ശാഖകളിലും പ്രാഥമ്യം അംഗീകാരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആരു ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ മതപ്രാഥമ്യത്തോടു ചേരുന്ന വാദം പച്ചപ്പാഴം അംഗീകാരം എന്നും ഏറ്റവും വാദപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അംഗീകാരം ചുണ്ടാണെന്നു എന്ന വാദം

നാമങ്ങാടപേരുണ്ടാക്കി, ഒക്കെക്കാണ്ട് തല്ലുംതന്നെ, അതു തന്നൊക്കാളിക്കം അദ്ദേഹത്തെ വേദനിഷ്ഠിയും മാപ്പാ എന്നുണ്ടാണെന്തു! ചിലപ്പോൾ കുഡാക്കുന്നതും അതു വസ്ത്രബഞ്ചാധികാർ മനസ്സുംവാലെ അടിച്ചു സ്വന്നമാണും നില്ക്കുന്നും, ഒരുന്നും നമ്മുടിച്ചുവകാണ്ട് മുളാഞ്ഞെന്നും അദ്ദേഹം വിനാശപൂർവ്വം ആവഞ്ഞുണ്ടാവുംതുണ്ടെന്നും! ഏന്നാൽ നിന്മല്ലോടുന്നു, തുണ്ടനുംനിൽ അശാന്താനും വാതസ്ത്രാളിവന്നും അതു സാന്ധാസി:ഗ്രൗണ്ടും അംപ്പും പും അംഗ്രൂക്കലുംഡാഡാഡു കമ്പിക്കേണ്ടതും അദ്ദേഹത്തെ ഓദ്ദും അറഞ്ഞുണ്ടും അറഞ്ഞുണ്ടും പതിവാണ്. ഹാ! മരി ശിഖ്യമാക്കുന്ന ഏറ്റു നാഥത്തരമാണു ഭാതിപ്പണ്ടുവരാളാണെന്നും! ഇന്നു ഒപ്പും ശിഖിലല്ലാതെ ഇതു വിശിഷ്ടമാണു മരിക്കുന്ന ഫോക്കത്തിൽ എവിടെ കാണും? പാത്രവസ്ത്രവരിജ്ജും എവരുതനില്ലാതെ പടന്നവിടിച്ചിട്ടും ഇന്ത്യക്കാർ തന്നെ ദേശവുംക്കാക്കുന്ന വിശിഷ്ടസന്തുംഭവങ്ങളെ വിശേഷം വിനൃംബിരിജ്ജും ഇക്കാലത്തും മരിക്കാമുണ്ടുംവാടും “സുക്ഷാ മരിജ്ജുനാ” ശിഖ്യമാർ ഉളാംബിട്ടിപ്പേണ്ടിൽ അതു നുസുതു തന്നു! ഒരു ദിവസം വസ്ത്രബഞ്ചാധികാരാഡു വിരജാന നാൻ തന്നും കയ്യിൽ തൽക്കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു വലിയ വടിക്കാണ്ട് എങ്ങനൊക്കുന്ന കാരണത്തിനേൽ പഞ്ചനുംവും കയ്യിനേൽ ഉണ്ടിൽ ഒട്ടി അടിച്ചു. അതു അദ്ദേഹത്തിനു വസ്ത്രാതെ പാറി. അതിനും വച്ച മരണംവരെ മാത്രമും പോകാതെ കിടന്നിരുന്നു. തനില്ലു മരിക്കാമനില്ലണ്ണാണു ഒന്ന് പരന്നുസാധാരണണ്ഡാഡു ഒരുക്കതിനാളുംനാനും ദേശമാത്രമ്പുരക്കമാഡു അതു വലിയ വച്ച പാഠകാലം

മീര പലപ്പോഴം ദേയങ്ങാതെതജകമായി അദ്ദേഹത്തിനാം
വകരിച്ചിരുന്നവന്നുടി ഇവിടെ മാനൃഖായനക്കാർ അ
റിഞ്ഞിരിഞ്ഞേണ്ടാണ്.

എന്ന കൊല്ലുതേതാണോ സ്ഥാനികൾ വിശ്വാനന്ദനാ
നിച്ച താമസിച്ചു. അഷ്ടാഡ്യായി, മഹാഭാഷ്യം, വേദം
അസ്ത്രഗ്രാമപരം ഭത്തലാജു പല വിശോഷ്യഗ്രാമങ്ങളിൽ അംഗീകാരം
ഈ നല്ലവണ്ണം ചാംചു. ഒരാനന്ദാശം പരിപ്പ് ഇവിടെ
ബൈച്ചുവസ്തുചു എന്ന തന്നെ ചാഡാം. കെടവിൽ മു
ഖശിഖാവയ്ക്കു അനന്തരഗ്രാമവും വാങ്ങി പ്രിരിയുന്നതിനാണുള്ള
കാലമാണു. ഒരാനന്ദാശം കാല്യാശം കൈ പെവപേലുമാണുള്ളു.
ആരോ കൊടുത്ത കൈ റാത്തരത് ക.രജാന്മാവും അദ്ദേഹം മു
തനാമജന്നറ മുപ്പാദങ്ങളിൽ സമപ്പിച്ചു, “അടിഡിന്നർ
സ്വർഗ്ഗപവും ജീവൻ കൂടിയും അന്നേയും യിനമാണ്”. ഇവിടെ
തന്ത്ര അനന്തരഗ്രാമ മാത്രം ഇവന്ന് സ്വരൂപമായുള്ളു”എന്നു
തൊണ്ടാക്കിടരിക്കാണ്ടുപറഞ്ഞു. ശിഖുന്നർ ശേരിക്കണ്ണ
മനമഴിത്തെ മുഖ നമ്മുടെ മാനൃഖായശന വാസല്യപൂർവ്വം
നാംഭാടണും തലച്ചിൽ രണ്ട് കയ്യും വെച്ചുന്നറയിച്ചു. അ
പ്പോൾ ആ സന്ധാസിവരജന്നർ ഓർമ്മവായനങ്ങൾ രണ്ടും
അവിജാതെ കണ്ണനീട്ടുകൊണ്ടു നിംബതു. ലോകത്തിന്നർ
അംഗത്വത്തിലും, അംല സതയും നിരാകരിച്ചു് ഹിന്ദുക്കത്തെ
പുർണ്ണസ്ഥിതിയിൽ സദ്വാലും നേംജാ വഞ്ചിപ്പിച്ചുന്നതിനു
യത്രായുണ്ടെന്നുണ്ട് ആ വസ്ത്രവഞ്ചാധികനായ മുക്കാ
മാർ നമ്മുടെ ധന്ത്പുവത്തുക്കണ്ട് കെടവിൽ ആവശ്യ
പ്പെട്ടത്. ധന്ത്പാത്തനായ അദ്ദേഹം അനന്തരതയ് അന്യ-
കാലത്തിൽ ശത്രുഗട്ടിനും കിടക്കുന്ന ഇനസാമാന്ധ്യത്തെ ശ്രാ

എന്തെങ്കിലും വിശ്വാസമുള്ള ഒരു പ്രതിജ്ഞയിൽ നിന്ന് മുൻപുണ്ടാക്കാനുള്ള സന്ദർഭമുണ്ടായി.

എന്നാൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരമ്പരാ
ഡിപ്പാടിപ്പിലീം അധിവിശ്വാസങ്ങൾ അത്
എഴുപ്പിൽ നിലനിൽക്കുവാൻ എക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല.
പഴക്കം ടെഹ്നോളജിസ്റ്റും പരിഗ്രാമങ്ങളായി ഗണിക്കുന്ന
സ്വന്തം സാധാരണഭാബം, അനവധി മുഖ്യാടിക്കാ
ക്കാഡമി തങ്കൾ വിശ്വാസിച്ചുവാങ്ങുന്ന ഒരുത്താനിന്നേയും
കുറു മുണ്ടോഹംവിവരം ടെക്നോളജിസ്റ്റുമുഖ്യവർ
ഡെക്കന്താഡാൽ ഫോറെ കേരളക്കാരിക്കുന്ന അധികാദ്യ
ക്കും മാറ്റു വരിക്കുല്ലു. അംഗിക്കു കാണുന്ന കൂക്കാടുകളും
റീ ദ്രോഗ ഔഷധാധ്യക്ഷരങ്ങളി ഫോറെ അംഗങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുല്ലു
ഡെക്കന്താഡാൽ അംഗസംഘത്വിൽ വിശ്വാസം വ
രുവാൻ വരുത്തുന്ന തൊക്കുടിംബ്. എദ്ദോക്കാഡാൽ കൂക്കിൽ
അംഗുഡിപ്പം മും കാലിക്കു ശേരി കൂട്ടം. മന്ദാദാൽ അ
ഡെക്കന്താഡാൽ കൂക്കിൽ വിശ്വാസം കാണുന്നതുകൊണ്ട്
ഈ അംഗവിൽ ഭാഗക്കുത്തിനും വിശ്വാസം വിശ്വാസം
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതാഡാൽ താംഗളുടെ വിശ്വാസം വി
രുവാൻ വരുത്തുന്ന തൊക്കുടിംബ്, മാറുജുവർ വാങ്ങുന്നതു കേരളക്കാ
ടും കണക്കും പൊതുജീവിക്കുന്ന കാര്യം അംഗവർ ഉംഗി
ക്കും. മും കാലിക്കു വാട്ടിപ്പ്, അംഗവരുടെ മന
സ്ഥിര പ്രവശിപ്പ്, വേണ്ടതു പ്രവശിക്കുവാൻമും ശേരി
ചെറിയ അംഗുഡാൽ വാഗ്പീഡാഡാൽ വാഗ്പീഡാഡാൽ കേരള
ഡെക്കന്താഡാൽ കൂക്കിൽ വിശ്വാസം കൊണ്ട്

കുഞ്ചിവിന്നാൽ നില്പിയ്ക്കുമായ അതു ഉംഗത്തായ കാണ്ടും അറ്റപ്പു
കണ്ണ ദിജ്ജുമാക്കി തോന്നാതിനെന്നില്ലെന്ന്. എന്നാൽ ‘ഉത്തിപ്പു
ത ഇംഗ്രേസ് പ്രാദ്യുധരാഖാൻഡിനോധ്യത്’ എന്നല്ലെങ്കിൽ ഉപനി
ഷത്തുകൾ ഉച്ചങ്ങൾില്ലെന്നത്! ഇതുതന്നു നമ്മുടെ ലോക
ക്ഷേ, ‘ഗോപാലി വിശ്വകാശാഃ’, ‘ഉന്നതവിശാഃ! എഴുന്നേ
ല്ലിഃ!! കാണ്ടു സാധിപ്പാതെ വില്ലേരാഃ!!!’ എന്ന വിക്രാം
പഠന്തരു ദശനാ. ദിജ്ജീപ്പാക്ഷരങ്ങളുടെ ഉപനിഷത്തുകൾ
മുതലാം ഏവാലിംഗം ഗുഹാംബൈളുലുക്കുണ്ടാക്കി പാശ്വ
മംഗ, മഹാരൂപ കൂദാശ സഹാസ്യാസ്ഥിതിപ്പുംബാധുകൾ അർഥക്കരം ആ
ജനാം അവാക്ക വിശ്വേഷിച്ചും അഭാദ്രത്വാദ്ധ്യേപ്തത്തിലുംവാഹം
അതു എന്നാൽ വുണ്ടുകുത്താണാണ് പ്രാണിക്കാഡിനേരു അ
ഡണ താഴെറ വിശ്വേഷിപ്പുമണ്ഡലം തുവിനാ ചീനാരുന്നാഹാ?

‘കാരണത്വാർത്ഥിക്കിട്ടുണ്ടാൽ ദിനംനുറവു
ലഭ്യമേണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്തുവായ ഫേജും
ഡിംബം പ്രവചനമാണെന്നു യുഗാന്തരാഹി
സ്മാരകം പ്രഖ്യാപിക്കാനിടയാണോ?’

എന്നും അംഗിലാവധാരം എറ്റ് ശരിയായാം കൊ! ത
മും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും കിട്ടവോടുന്നതിനും എപ്പറ്റിക്കൂ
ടെ എന്നും, വണ്ണവും മഞ്ചാനറവാൻ അരുടേം ചുന്നുമെല്ല
അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊപ്പം ഒന്നും എന്നും എന്നും
ഒന്ത് അംഗീകാരത്തിൽ എന്നും വാദാവത്തിലും ഉണ്ടാവും എന്നതാണ്
ഈ നേരുടെ വഴിയും മുട്ടക്കുണ്ടാണെന്നും!! എംബുദം ഒരു
പ്രാസാദിക്കരം നിലയിൽ ദേശസ്ഥ്യാരത്തിനും എന്നും

ആദ്യത്തെ അറന്തേം അഗ്ര (Agra) നഗരത്തിൽ ചെന്ന. തന്റെ ആലോചനകൾക്ക് മതായാള പരിപാടപ്പെട്ട വനാക്കിൽ എന്ന് അറന്തേംത്തിനു വിചാരണക്കായിക്കൊണ്ടു. എന്നാൽ അവ അന്യബിശപ്പാസ്താളിൽ മുഴു കിടക്കുന്ന പൊതുജനങ്ങളുടെത്തോടൊപ്പം വളരെ അധികം പരിഗ്രാമവും, ഉന്നതവും താഴീക്കനാവനം ചാരണ്ണേണ്ട തിലുക്കും. അവിടെവെച്ച് അറന്തേം പല പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്താം. ബുദ്ധിമുക്കാരായ പലയുടെയും ഗുഡ്സ് അവ വിശ്വാസിക്കിയും. ഉഞ്ജസപലഭാരം അറന്തേംത്തിന്റെ ഒരു ഭാവിക്കണ്ണും, ശക്തിയുള്ള വാക്കുടാടവവും പലയുടെയും വിസ്തൃതിയും. അവിടെനിന്നു ഗ്രാമിയൻലൈഡ് (Gwalior) ചിന്ന ജുഹുരത്തിലും (Jaipore) പോലീ. ജുഹുരത്തെ മഹാരാജാവു സ്വാമിക്കുള ദൗഖ്യവല്ലം നാളുകാനിയും. അറന്തേം കൂച്ചിവസാ അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹർഡ്വാർ (Hardwar) 1867 എപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഒരു വലുതാശ ചാത മുടാമിക്കുന്നു. അവിനു ചേരുന്നിരുന്നു ഹിന്ദുക്ക്ഷേത്ര ആരു വലുതാശ സംഖ്യാ ദശാന്തരാജാക്കണ്ഠിയും. പരിഗ്രാമജില്ലക്കാണ്ട പബ്ലിക് മാനു നമ്മുടാക്കുന്നതുമാനും മുന്നും പ്രവാഹം എന്നും ഏകാദശത്തെ മുഴുവൻാം പാവനമാക്കിക്കൊണ്ടാഴുക്കുന്ന ശാഗാന്തിരുടെ തീരംതുരുവെയും മതാവിജ്ഞാനേഭക്തിയും കോടണ്ണിലധികം ഹിന്ദുക്ക്ഷേത്ര റാട്ടിയിൽനിന്നു ബാംബാരാധനയും ദശാന്തരാജാവു അധികാരിക്കുമ്പോൾ, തീരത്മാടനസ്ത്ര ദാഖലത്തെ നിർണ്ണാം അവഹംസിയും ദശാന്തരാജാവു ചെന്തയുടെ

ശ്രവംസാനംവരെ മാപ്പുകയും കേൾം കൂടാതെ പ്രസംഗിച്ചു. അംഗോധരത്തെ യാതൊരു ക്ഷീണവും ബാധിച്ചില്ല. പ്രതിക്രിയകളിൽനടത്തുന്ന സംഘ്രഹം, വെലവും സ്ഥാപിപ്പായണ്ണെങ്കു തുറന്നുവായുന്നതിന് അംഗോധരത്തെ ബാധിക്കുമ്പോൾ പ്രവിഷ്ടിച്ചു. ശ്രൂതാക്ഷാഢിനു ഇടയിൽ പ്രത്യേകപ്പെട്ടിരുന്ന കരിനക്ഷാഡിനും ദിവാനന്ദനയും ശക്തിയുള്ള വാക്കേകൾക്കും കൂടുതി ശക്തി കൊടുത്തു. അവിടെ തൃടിക്കിരുന്ന ഫീഡുകൾ ഒരുപോലെ ദിവാനന്ദന നേരെ തിരിത്തു. അംഗോധരത്തിനൊരു കല്പകവും ഉണ്ടായില്ല. താങ്ങളുടെല്ലാത്തിരാളിയുടെ നിശ്ചഭവലതപരവും, ശക്തിവിദ്ധിയും അംഗോധര പൂർണ്ണാക്കിക്കും ക്ഷോഭിച്ചില്ല. ‘ബ്രിട്ടീഷ് ശവാംഗം നാടിനെ ദാപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ’ ഇന്നേപറ്റം ദിവാനന്ദന ഉപദാവി ക്കൂട്ടത്തത്’ എന്നാക്കുടി അംഗോധരത്തിനെൻ്റെ കര ജീവചരിത്ര കാരണം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നോട്’. എതാജാലും അംഗോധരത്തിനു കാര്യിക്കോപദാവദാം ദന്തം തട്ടിച്ചില്ല. ചന്തയുടെ ശ്രവംസാനാത്തിൽ ദിവാനന്ദന അവിടെനിന്നും ദുര ദ്രോഢ, ശംഗാത്മികതയുള്ള സവ്പുഡംബനമലംജീലും സഞ്ചരിച്ചു. താൻഞ്ചെ അരുടിലാചന്ത്രജ്ഞം അരുടിശ്ചന്ത്രജ്ഞാനി തോന്ത്രം സവഃന്തയും ശ്രദ്ധിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് അംഗോധരം ഏല്ലാടത്തുവെച്ചും പ്രസാദിച്ചു. അവിംബൈലിലുള്ള എല്ലാവരിലും ചാലാവിധ ക്ഷോഭങ്ങളും വാഡിപ്പിച്ചു. പ്രസിദ്ധകാശിനഗരത്തിൽവെച്ചും ശ്രവംസാനാത്ത മഹാരാജാവിനെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടാണും നന്ദിപ്പിക്കുന്നതുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തെക്കാശിച്ചു ചാവന

ഒരു വിശ്വനാമം^ഈ അതിന്റെ സാന്നിഖ്യത്താൽ പ്രകാ
ശിക്ഷാന്മാരു പരിഗ്രാമം ചെയ്യാനെന്ന് ചെ
ള്ള വാദം അറിയുന്നതുകൊരു വിശ്വാസം. മഹാഭാബിന്റെ ക്ഷേമ
പ്രകാരം ഒരു നാന്ദാനാട്ടിന്റെ വാദിപ്പും പ്രസിദ്ധവ
ണ്ണി താനാരാധു ‘ഒക്കലാസ പദ്മശിഖാരാജാണി,’ ‘വിന്റുഖാ
നാസപാതി,’ ‘ഇന്നനാരാധുണാരാക്കംവാചസ്സതി’ എത്തലായിരു
ത പലരും സന്നിഖിതാനാരാധുവിശ്വാസം. ഈ സ്വപ്രസിദ്ധഭാ
രാധു പണ്ണിത്തുരുജുനാരാധു ഉക്കരിയും പ്രതാവാദങ്ങൾ
ഞു പണ്ണിച്ചു താഴെ വാദം സമിച്ചട്ടുചത്തുനാ കാഞ്ഞം
അരു ഒറ്റച്ചുപ്പമായ ഉന്നപ്പുജ്യം. ഏറ്റുനാൽ ഒരു നാന്ദാനാട്ടം ത
നാൻം കൂറ ആഗ്രഹിയാവുന്നും നിന്മരോടി. അർജ്ജനത്തെ പ്രധാ
നാപ്രതാദം അംഗ്രേഷത്താൽ ചെയ്യുവിവകാസത്തോളം, അ
ക്കരിയും വാക്കാടാടവക്കത്തോളം, പ്രക്കൂക്കിച്ചും ദൈയങ്ങൾ
ഡോഡിത്താചും ചുംചും. പണ്ണിതാവരംഭാരതെ പ്രസിദ്ധവാ
സന്ദേശാധു അം വാശിഷ്ഠപട്ടം സ ദബിരുടെ ഭാരമിൽ
ഞേരും പ്രസാദങ്ങം തുട്ടി ക്രമിക്കിമിണ്ണാണ്. പൊതും
അംഗ്രേഷരാത്രെ പാരിംസിച്ചു. സ്വാംഭവം മുഖാവിശ്വാസ
ഡോളി പെരു താഡാപ്പുജാരം അടുത്താനാധു. കാട്ടുകാവിച്ചിരു
നാവാക്കിലും കാട്ടുപ്പാട്ടിലും കാട്ടുപ്പാഡ്യത്താം സംബന്ധം
അംവർ വെളുത്തു. ഏവാനുഭാവം അംഗ്രേഷരാത്രെ ഉണ്ട് ഒരു
ക്രിസ്ത്യൻ ദുര്ഗാഭാവിൽ വിശ്വാസിച്ചു. അവീടുത്തു ഒരു കി
ക്കനും സ്വാമിഭൂ ഒരുത്താവിശ്വാസം ചെയ്തു. ഏറ്റുനാൽ ഒരു
നാന്ദാനാട്ടം അതുലോചനക്കുള്ളും ഉദ്ദേശത്തോളം ഇളക്കി തിരിച്ചു
വരുന്ന ഇവക്കുംബനിശ്ചത്തെന്ന സാധിച്ചില്ല. അംഗ്രേഷരാത്രി
ഒന്നു അസാധാരണവെയ്യും ഏതും കൂടു മാരാറാലി

കൊണ്ട്. അവരുടുകളിൽ മഹാത്മാകുമാർട്ടിന് മനസ്സ് ‘മഹാബഹിലാസംഖാതകിക്ഷാ’ തന്നെയാണ്!

കാൾഡിഷിൽനിന്നും സ്പാമിക്കപ്പെട്ട പുറപ്പെട്ടത് കാൽ
കത്താഡി (Calcutta)ലുജ്ജാണ്. കല്ലേന്താഴിലെത്തുന
വരുയുള്ള ഏപ്പ് പ്രധാനപദ്ധനം ദശവും അംഗ്രേ
ഹം പ്രസംഗങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടത്തി. കാൽക്ക
താഴിൽവെച്ച് ‘മഹാബഹിലാസംഖാതകിക്ഷാ’, ‘സാമ്പു
കേശവാദ്യസനാൻ’ എന്നീ വിച്ചേരിക്കുന്നാരായ വ
ണ്ണിതഭരണാജ്ഞാനര കാണ്ടാട്ടന്തിനു് അംഗ്രേഹത്തിനു
സാധിച്ചു. പ്രൗഢ സമാജക്കാരാട വിശിഷ്ടാന്തരവുമായി
ദിശാനന്തര ചാല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി. പബ്ലിക്
അം വണ്ണിതസാർവ്വഭാരതാട് എടുത്തത്തിനു സകല
വാദങ്ങളിലും അംഗ്രേഹത്തിനു തോല്പന്നാണ് പാരിയത്.
ചൊതുജാങ്ങളിൽ ഇടയിൽ ദശവും അംഗ്രേഹം പ്രസാഗി
ച്ചു. പബ്ലിക് അനുഭാവാട പരിഹാസത്തിനും ദശവും
പാത്രികവിജ്ഞാനാണ് തദ്ദീകാലം ഉണ്ടായത്. ‘കമ്മൺസ്റ്റ്
വാധികാരന്നു മാറ്റില്ലെന്നുവുന്ന’ എന്നാണ്ടാപ്പോൾ ശേ
വാൻ ഉച്ചാരിപ്പിച്ചുന്നത്. ഇതേപറമ്പിലും സദിപ്പേരേതു
ദേഹംകി ഭാസ്യം ദാനം ദാനം ശബ്ദമാക്കാതെ താൻ പാശാൻ വാഹം
വിച്ചിത്രനാശാം ദശവുംപോൾ പാശത്തു.

ഈതുവരെ സ്പാമിക്കളിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ സംസ്ഥാന
ജാലിലാജിജന. വടക്കേയി ദ്രാവിഡലാട്ടക്കം നല്ല പ്രചാ
രമുള്ള ‘ഹിന്ദി’ഭാഷാജിലാണ് ഇതിനാഴശേഷം അംഗ്രേഹം

ക്കാരായിരുന്നു. അവൻ മാത്രം ദിനമെങ്കിലും തന്മീത് ഇംഗ്ലീഷ്
സംബന്ധമായി പണ്ടുനാ അക്കദർമ്മ ഏഴിയുന്നതും കുറ
ജുന്നതിന്' അവിടെ വെച്ചു അംഗ്രേഷം യഥാദ്ധൈ. അതി
നാവേശി ഒരു വലിയ സഭയാണി. ‘നാഡ്യ നവീനച ഗ്രാമ
ഈ’, ‘നാഡ്യ കേരളച ഗ്രാമനാൾ’, ‘സർ സാഹിഡ് അം
മംഖാധ പാർ’, ‘നാഡ്യ മരിശൈറ്റുഫിരോമൺ’ ഇതലായ
സ്വപ്നില്ലനാരാധ പല ഫോഗ്രേഡാരം അതു സഭയെ അം
ഖകൾിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ തന്മീലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് തന്മീതിനുസംബന്ധമാ
ഡ സകല വ്യത്യസ്തങ്ങൾ നിഃസ്ത്വാ വിസ്തരിച്ചു, സ്വന്തം
ശ്രദ്ധത്തിനാവണി കെത്താതെനിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു
ഓ ദാനന്ദാർ അതു സഭയിൽ വെച്ചു ദേശിയായി പ്രസാ
ഗിച്ചു. തങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടും നടപ്പിച്ചും വരുന്ന പ്രത്യാസ
അംഗീകാരം എറുക്കണം അതുപര്യക്കേണ്ടതുണ്ടോ, അവയുടെ
അടിസ്ഥാനം എറുക്കു നില്ക്കാനുഠാനും അംഗ്രേഷം വഴി
പ്രവാഹം വെളിച്ചെടുത്തി കാണിച്ചുകൊയ്യും ഒപ്പു. അംഗ്രേഷ
ക്കിടക്കാവാക്കുന്നതും അനുബന്ധിച്ച സന്നിഹിതങ്ങാ
ഡയിക്കാനും പണ്ഡിതവരുമാരുടെ അരുളോച്ചാനകളും റാല്പു
വാണ്ണം തട്ടി. അവർ അംഗ്രേഷന്തിരിൽ മുക്കുംബക്കരുണ്ടു
ഡ അഭിപ്രായവിശേഷങ്ങളും നാശനാണിച്ചു. പ്രകാശ സ്വാ
മിയുടെ മാഹാത്മാത്തിനു മതിച്ചാണു മലബാറാഡില്ലെന്നു
പറയാതെ നിന്മായിപ്പിലു. പലവിധ പ്രഭാവങ്ങൾക്കാ
ഡും, അരിവുകൾക്കാണും ഇന്ത്യരാജ്യം എന്നെന്നീലും
തെ കീടനു കുഴുപ്പുടനു മുക്കാലാത്ത്, നമ്മുടെ മാതൃദ്ധർമ്മി
യുടെ അദ്ധ്യാത്മിക്കും ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടു വലിയ ഇംഗ്ലീഷാർ തന്മീ
ചുഡ്യും ദാനപ്പുവും, പണ്ഡിതന്മാരുടും ശാരത്രാവശ്രമാശാ

നീ അറിയും എല്ലാ സ്പരംഖ്യങ്ങളിക്കും ഒമ്പുകൂടണ്ടു; ന അഭിപ്രായചെടുത്താണ്. ഹിന്ദു ധർമ്മക്രിയകൾ ഒമ്പുകൂടണ്ടു; ഭാരതവാസ്യത്തിന്റെ ഉന്നമനാത്മിന്റെ ഒരു ശാഖാ ആണു അടിക്കാലാണൊരുത്ത് നിർവ്വിവാദംതന്നെന്നാണ്. ശ്രേഷ്ഠപുഞ്ചനായ ഒരു ധർമ്മക്രിയൻ കരിം ത ഇത്തിനു പരക്കുണ്ടായി: — ‘ഹിന്ദുവും, ഇസ്രക്കാനം ഇന്ത്യാദിവി ആണെ രണ്ടു കണ്ണുകളാണ്; കൗൺ മാറ്റമായി ഉപദാനിക്കുവാനും, സാന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും സാധ്യമാന്തല്ല. നാഡി എ മാറ്റുക്കിട്ടുവെണ്ടി രണ്ടുകണ്ണുകളിൽ ഒരുവാലെ ശ്രദ്ധ വൈക്കണാം’ ഉത്തേ മലബാറുകളുായ നാം അവബന്ധം അറി തെരുതിക്കുണ്ടതോന്നു! സ്പാമി ദിവാനും വഴുരെയു ഒരുപ്പുട്ടവിമുത്തും, അനും തതിയായ വിലാശാട്ടുടി മറ്റൊരു വർ ഏകക്കൊള്ളാണ്ടത്തും അതു അംഗിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ച് ഇവിടെ കാണുന്ന ഒരു പ്രധാനമാതിക്കാണു തമിൽ ഏകകാവിച്ചു് ഇന്ത്യാജൂദ ഉന്നമനത്തിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഏകായം പരമാരഥപ്രാഥിതയും നാഡി നാഡിലിവുഡിയായി; സംശയമില്ല.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ അവശ്യപ്രകാരം ധർമ്മവിനും ദിവാനും അവിടെങ്കിലും ഒരുപ്പുമുണ്ട്. ദ്വാരായിരുന്നിൽവെച്ചു കരിവവത്ര ദിവാനുംതന്നും പ്രസംഗിച്ചു തിന്നുംശേഷം ലാഹോരിൽ (Lahore) — പണ്ഡിതന്മാരുടു ത പ്രസംഗമായുന്നതുമുതൽ — എത്തി. ഇന്ത്യാജിൽ ഏവിടെ വെച്ചും കിട്ടാത്ത കാസാധാരണവിജയം സ്പാതികരിക്കുവി ദേവച്ചു സന്ധാരിച്ചു. പണ്ഡിതന്മാരുടു മതവരിപ്പും കരാ കുത്തനു ചുരുപ്പുട്ടക്കണ്ണായിരുന്നു. സിക്കംഖ്യക്കാളിടെ കു

അം മതയും അവിടെ ശരിയായ മതഗിജ്ഞു ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതപരിജ്ഞാനം മഹാചാവമാണെന്നാണഇളവിശ്വാസം അവിടെ ക്രാറിയം ചുവടറിട്ട് കൗലിലധികം പാഠിരാണ്ടുകൾണ്ണരും പ്രാശിരിക്കുന്നു. സാക്ക് മതസ്ഥാവകന്മാരും മഹാന്മാർ നാനക് (Nanak) ഇരുവ്വാണുദ്ദേശത്തിനും ശ്രീ മഹാജന്മക്കി ഇംഗ്ലൈഷിനും അംഗീകാരപ്രതിശ്രൂതിയാണ്, ജാതിക്കലവാലിപ്പുത്തിനും നില്ലും മതജീവം ചൊന്തുജീവം എന്നും ഇടയിൽ ക്രാറിയം കാലിക്കരിപ്പിച്ചുണ്ടും. നാനക് മതലായും മതപ്രവർത്തനക്കിനും കിട്ടിയിരുന്നു തന്റെ പേരുടുക്കായിരുന്നു. നാനക് മതലായും മതപ്രവർത്തകനും ക്രാഡി ക്രാറിയം ശക്തി കരണ്ടതിയന്നുവെങ്കിലും, മഹാന്മാർ അംഗിലായണ്ണേരും സംസ്കാരാശം സ്വീകരിപ്പിക്കുന്നതു അവർണ്ണം അവയ്ക്കു ബലമുണ്ടായിരുന്നതാണെന്ന പറയുന്നു. അവിടെന്നതു ഏഴു പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലും സമാജങ്ങൾം സ്ഥാപിജ്ഞാനത്തിന് അദ്ദേശത്തിനും ഏഴുപ്പുത്തിൽ സാധിച്ചു. വളരെ ഷോഗ്രനാർ സ്വാമികൾും അഭ്യർഥ്യാധകസ്ഥാനത്തിൽ പുണ്ണിച്ചു. ചൊന്തുജനങ്ങൾം അദ്ദേശത്തിനും വാക്കുകളും വൈദികവാക്കും പ്രവാചക ആര്യസ്വാമിയാണെന്നും അവിടെ നിന്ന് യുനൈറ്റഡ് പ്രവിംസും (United Provinces) ലോകാദിവാദി. അവിടെ പല പ്രധാനസ്ഥം ചുണ്ടിച്ചും ആര്യസ്ഥാജം ഏഴപ്പു ദിവ്യത്വിക്കുന്നതു അവിടെ ശൈലീ രജപുത്രനാന (Rajputana) യിൽ ചെന്നു. അവിടെന്നിന് സംഗതിവശാൽ ക്രോം ക്രോം ലോകാദിവാദിയും അടിസ്ഥാനത്തിലുണ്ടും അവിടെ നിന്ന് പ്രവിംസും താമസി

ക്കാതെത്തന്നു ഉദയപുരത്തെല്ലു (Udaipore) മട്ടാറിച്ചു
നു. മഹാരാജാ സജുജ്വാസിംഹൻറ നിരവിരമായ ഫീൽഡി
ക്കും എത്രമാനത്തിനും അദ്ദേഹം പാറ്റിവെച്ചു. എഴുന്നം
തോളും സ്വാമികൾ അവിടെ താഴസിച്ചു. തത്പരാന്ത
ക്കും നും പലപ്രധാനമഞ്ചങ്ങളും, മനസ്തിഖിൽ രാജ്യ
മംഗലത്ത് പ്രതിവാദിക്കുന്ന ഭാഗവും മഹാരാജാവ് സ്വാമിക്കു
ൽക്കാനും ചെയ്തു. അവിടെ രാജ്യവിവിശാസിനാബർഹം
എപ്പറ്റിയുള്ളതിൽ ഒരു ഉച്ചദശപ്രകാരമാണെന്നു
ഈ വാസ്തവം ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചും വായനക്കാർ അറി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. മഹാരാജാ സജുജ്വാസിംഹൻ സ്വാ
മിക്കില്ലാണെന്നു ഭക്തിനാന്തരാജി അസാമാന്യത്വം
മുമായിരുന്നു.

ഉദയപുരത്തുനിന്നു സ്വാമികൾ പുറപ്പെട്ടു് ഏംപ്പു
രിലെജ്ജാജ്. അവിടെത്തു രാജാവും അദ്ദേഹത്തിനും
ശിഖുനായി. അവിടെനിന്ന് ജോധ്യേപ്പറി (Jodhpore)
ലെ മഹാരാജാവിനും ക്ഷണിപ്പുകാരം ദിഃാന
ദാനും അതു രാജുവെന്തെല്ലു പോയി. അന്നെത്തു ജോധ്യേപ്പറി
ലെ മഹാരാജാവ് കൈ കലടയുടെ കാലും പെട്ടു് തന്നെന്നു
ഞന്നതുവും, മുഖാവവും എപ്പോം മാനു കാഴ്ചപ്പെട്ടു
ഭക്തായിരുന്നു. മഹാരാജാവിനും ക്ഷണവും കൊണ്ടുവ
നു അവിടെത്തു പ്രധാന ഉദ്ധോഗസ്ഥനാർ അദ്ദേഹത്തെ
സജുജ്വാനം സല്ലിച്ചു. അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവ
യായും പലതും അവരോടുചേരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അ
വിടെ താഴസിച്ചു. മഹാരാജാവ് സ്വാമിക്കുളു കൈ സാ
ധാരണക്കാരനെപ്പോലെ വിചാരിച്ചു് കൊച്ചു ദിവസം കഴി

യുന്നതുവരെ അരംഭിക്കുത്തു ചെന്നാടമില്ലെല്ല. ഒട്ടവിൽ, ഇംഗ്ലീഷിനാശനായ സ്വാമിയുടെ സഹ്യങ്ങളും കണ്ണറി തും, മഹാരാജാവ് അരംഭിക്കുത്തു സവിന്നും നാട്രമാനി കുക്കിയും, അരഞ്ഞുവരെ അംഗീകാര ചെയ്യാത്തിപ്പാൻ തന്നെ പ്രമില്ലെങ്കിൽ ആ പ്രകാശത്തിനു മാപ്പുവാക്കില്ലെങ്കിയും ചെയ്തു. നില്ലുള്ളക്കമനസ്സുനായ സ്വാമികൾക്കും അന്തു കണ്ണ സന്നാജിച്ചു. പാനാട്, മഹാരാജാവില്ലും, അവിടുത്തു പല പ്രധാന ഉദ്ദോഗസ്ഥനാരിലും ഒപ്പം മാപ്പുവാക്കിയും അവവി ഭൂത്യാദാനൈ ഉന്നിലുന്നം ചെയ്യുന്നതിനും നശ്വരം ഉച്ച ദോഷാവ് കൊണ്ടുപാടില്ല ശുനില്ല. ഇപ്പോൾ* ചെന്നായർ പ്രസ്താവി (Idar State) എല്ല രാജാവായും, അംനാത്തു അവിടുത്തു പ്രധാനങ്ങളാനായും, സർ പ്രതാപസിം ഹരംഹാരാജാവിനു ഈ നിലപ്പുംകൊണ്ടിരുത്തു് ദയാനം സംസ്പത്തിയാണുണ്ടാകു. മഹാരാജാവിനു് സ്വാമിയില്ലെങ്കിൽ കേതിനാട്രമാനങ്ങൾക്കും കണ്ണക്കില്ലെല്ല. അതിനുശ്രീ സുരക്ഷ മായും സ്വാമികൾക്കും ഏപ്പുപ്പുടിന്ത്യാഖ്യ സഹായങ്ങളും അരംഭിക്കുമുണ്ടിയുംവന്നും സഹായായിരുവ്വെന്നും.

ഒരുഡ്ദേശ്യപ്പുരിലെ മഹാരാജാവിനു് മനസ്സിലെ വശങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു കുലടച്ചെയ്ക്കരില്ലെങ്കിൽ എന്നും ദുരിച്ചുവരുപ്പോ. അവർക്ക് അരംഭിക്കുമെന്തും, അവിടുത്തു ചിലപ പ്രധാനഉദ്ദോഗസ്ഥനാരെയും വഴിക്കില്ലെങ്കാണു. അവരുടെ സഹായം മേതുവായി അവർക്ക് ധനംകൊണ്ടും, അവ

* ഇരുപ്പം ഇരുപ്പിലും ചരിച്ചുവായിരിക്കുന്നതുകൂടി വായനക്കാർ കാണില്ലെന്നല്ലോ. എന്നും, എന്നും, എന്നും.

വാന്തരു നടങ്കാളിവരരുപ്പാലാ കർണ്ണദിജായണാ? ഏതാലും അദ്ദേഹത്തിന്നായ ഭേദഗതാശം ആരക്കിച്ച് മഹാരാജാവിന്നാൽ വ്യസനത്തിനു് അതിരില്ലാണിങ്കനു. അദ്ദേഹം തന്നോടു ഉച്ചമേഖലാവിനെ രജിസ്ട്രേറ്റർത്തുവാൻ കഴിയുവായണ്ടും ഉത്തിരുന്നോക്കിനുകൊല്ലും, എല്ലാം നിജീവമായാൽ തുഴുണ്ടി. ‘അഞ്ചന്നാട്ടാവുവിന്നാഡിയും ചാറി ക്ലേ’നാളിത്തു വാസ്തവംതെന്നു. അവിടെ വെച്ചു പാടിത്തിലുള്ള കൈകാണ്ടു യാഗതാങ്ങൾ സുഖവും കുട്ടുക്കത സ്വന്തിക്കാം ആണ്ടു (Absu) നീതിംഗത്തിലും പോകി. മഹാരാജാവിനു ഒരാന്നറവായും അതു അഞ്ചന്നാട്ടവേർപ്പാട് ഒന്നും കൂടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു നിര്വ്വഹില്ലാതെ, തന്നോടു പ്രധാനമായി അദ്ദേഹം തന്നോടു പാടിത്തിലും പോകി. പരമഭോഗപ്രാണായ അവബളിടെ കീറുതോപാദിത്തിലും, ഉന്നമാലുടെ മുകളിൽ അരുന്ധതി നാണ്നും കാണും, അരുന്ധതി പ്രഥമിലും കൂടി ശിഖത്തിലും തിരും സ്വന്തമാക്കുന്നു. അരുന്ധതി പ്രഥമാക്കുന്നു അഥവാ ശ്രദ്ധാക്ഷാംഗം തിരും സ്വന്തമാക്കുന്നു. കെട്ടവിധി അദ്ദേഹം അവിടെനിന്ന് അജ്മേരി (Ajmere) വലിലും പോകി. അവിടെ വെച്ചു്, ഇന്ത്യാക്കാരായ സ്വന്തമാക്കുന്നു. ഓമാനും കൊവലും നിരായാരനുരക്കിയിട്ടു് അദ്ദേഹം 1833 ക്കുട്ടാനാർ 30.08.1833 പ്രാണി പരമാനന്ദപരിപ്പിലുണ്ടായ അപൂർവ്വതക്കുപു ട ലഭിച്ചു. കാഞ്ചു! പ്രധാനവും പാതയും കുക്കരവിന്നാമും ഇംഗ്ലിഷ്നാണെല്ലോ!! ലോകശത്രു! അതു തകരംതെന്നു!!!

ഈ വിശിഷ്ടായ ഘൃന്ത്രുക്കിയിൽ പത്താദിവതാം കാരാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പരമാശ്രാംകാരിവെച്ചു് അ

മാസ്തുത്യങ്ങൾ സ്വാമി ഒരാന്നുംസ്വരിയാണെന്നത്
നോ ചൊല്ലും. ഒരു മന്ത്രം എല്ലാംതപ്പുവാൽക്കേൾക്ക് ഏ
ലക്ഷിക്കുന്നും ഏടുത്തിട്ടുള്ള പദ്ധവി അഭ്യുന്നതമാണ്.
എന്നാൽ ഒരു സാഹിത്യവർമ്മിയുംകുറേം തിലകിലും
അംഗ്രോവം സാധാരണക്കാക്കി സമാപ്പിച്ചു. അംഗ്രോവം എഴുതി
യാട്ടുള്ള ഒന്നുക്കണ്ണജീവൻ അതുകൂട്ടുംകൊണ്ടുള്ള ഒരു പട്ടിക താ
ഴി ചേക്കിന്നാൽ ഒരു മുഖ അംവസ്തതയിൽ ചുരുപ്പുടു
നിലും. അതു മാസ്തുത്യക്കാക്കുന്ന വിലക്കേടിയും സമയം
എത്രാനില്ലോതു അവധം കില്ലുംഡാ എന്ന ഭേദപ്പെട്ട
നേ. എക്കിലും മനസ്സി ഭാഷയിൽ ചാഞ്ചാനിക്കു അവരുകു
രിച്ചുകൊണ്ടാൽ തീടുള്ള ‘ശവക്കണ്ണാപുകാഡം’ എന്ന പ്രാക്കര
ണ്ണരൂപം തത്തോജി, ദാഖിക, ദി തണ്ണേജീവൻ ഒരു പിശിംശു
സപത്രാഖിട്ടാണ് അതിനില്ലെന്നു വേറുണ്ടെന്നും വന്നുവരും
ഈവിടു വിസ്തൃതിക്കാണ്ക്കാരുടുതാൻ. അംഗ്രോവം എഴുതിട്ടു
ളും എല്ലാ എഴുതുന്നും അംഗ്രോവത്തിനേരു കുച്ചവാരഭായ
ബുദ്ധിക്കു ശേഖുത്തിരുത്തിരുത്തും, അംസാമാഖ്യമായ ലോകവ
രിജിസ്ട്രാറും, അഭ്യന്ത്രക്കാരായ സകല ശാസ്ത്ര
പാണ്ഡിതരുത്തും, വിശിംശുഭക്കണ്ണാക്കാണ് അ
കാശിക്കുവരുത്താനുള്ളിട്ടും ഇവിടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുട്ടു.

കയ സാമ്പാദികപരിപ്പുരപ്രവർത്തകൾ വദവി
യില്ലെങ്കാനും അതിവിശേഷമായി മുകാശിക്കണാണ്'.
യുക്തിപ്പറ്റിയാണും അന്നത്വപ്പെട്ടുനാനവട്ടിക
കൈ പരിപ്പുരപ്രവർത്തകനാണ്' എന്നും 'ഭാഗമോഹനായി' ദി
തലായ മുമ്പസമാധിന്തരാക്കണമാണ് എലിമാനുരക്ക

ശ്രൂ. എന്നാൽ പണ്ഡിതനാക്കട്ട്, വൈദികർപ്പം അന്വധി
ജ്ഞാതന ചട്ടവട്ടങ്ങൾ അച്ചുപരിക്കരിയാണ്, നിസ്സാരംഖം അത്
ജനന വൈദ്യാനാം ശരവശാ തേവേപ്പുട്ടിഥാജനമനാം ഉച്ച
ദേശിച്ചിങ്ങാത്. മുമ്മ സഹജക്കാരന്തോനിന്നും സ്വാ
മിയുടെ ശ്രമം അധികം മലപ്പറമ്പായി തോന്നുന്ന പക്ഷം
അതിനുള്ള കാരണവും രഹരാന്മാപ്പു. വർത്തിനാരു, ഇതു
അതാവു, വഴസ്സിനു താഴെയുള്ള റബ്ബുവരന്മാരുടെ വിവാ
ഹം ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനമാജനനം, തന്നാമിത്തം അതു നിറ
തത്പൂർണ്ണതാജനനം അംഗ്രേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അന്ന്
മരാന്മാരു ഒരുക്കൽ സ്വന്തത്തിൽ ഒരു ക്ഷാത്തതി
നെ അംഗ്രേഷം അധിക്കരിച്ചു. ഭൂമധ്യരാഖ്യത്തെ സ്വീക
രിച്ചു ഹിന്തുക്കുള്ള അംഗവരുടെ മനാഗ്രംഖിച്ച അസ്സുമാ
ക്കി വീണ്ടും സ്വന്തത്തിൽ ലേജ്ഞു മുക്കണ്ണാതിനു വേണ്ടി സ
ബയങ്ങം ശുചിച്ചിട്ടുള്ള അട്ടിരത്തെ ദത്തവരിജ്ഞാരപ്പുവർത്തക
ൻ പണ്ഡിതനാർ താന്നായാജനനാളുള്ളതും സ്കൂളിനിയാതെനു.
ഹിന്തുസ്സീക്രൂട്ടുടെ കാഞ്ചാധിതിരുജാരിച്ചു് അംഗ്രേഷം അന്ന
തവിച്ചു. സ്കൂളുക്കു ഫീഡ്പും ദേവക്കുള്ളും പുജിക്കുന്ന
താജനനം, അങ്ങിനൊ ചെങ്കു കാണുന്ന വേന്നമാണ് ല
ക്കുപ്പേവിയുടെ വാസ്തവമാജനനം വൈദികർപ്പം ഉൽപ്പാദാ
പ്പണ്ണുന്നവനെന്ന് അംഗ്രേഷം തന്നെറ സംഘാടനമാരോടു പ
രിഞ്ഞുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള പുജിച്ച അ
ധിക്കുന്നവരുക്കിൽ സ്കൂളീകർ വിഭിഞ്ചിപ്പാളാക്കിരിക്കുന്നമെന്നു
ഉള്ളതുകാണെ സ്കൂളിപ്പാളാസം നടപ്പാണെന്നുണ്ടു് ഒരു ദി
വുന്നായ സംഗതിയാജനനം. അംഗ്രേഷം ഉച്ചാദിച്ചു
സ്വാമികരു സ്കൂളിപ്പാളാസം നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക

ചിലുംവിധം പ്രജാതിജ്ഞുകൾ മരം ചെണ്ടു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാഖാഗാമികൾ താഴ്വരക്ക് വിശിഷ്ടങ്ങളാവിന്നു അറബി സിജ്ഞ പരിശുമാർമ്മ വാങ്ങുന്നു. അവക്കുടെ വിശിഷ്ടാനുമണ്ഡലം സമീക്ഷയും വരുന്നു. നാട്ടാണംസിജ്ഞക!

എന്നാൽ സ്വാഭാവിക പഠാനന്ദ സ്വരസ്പതിയുടെ ശാശ്വത യശസ്സ് ഒരു മതവര്ഗ്ഗജ്ഞാരപ്രവർത്തകന്മാർ നിലയിൽത്തന്നുണ്ടാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം അഭ്യര്ഥിയാണെന്നും അദ്ദേഹം സാധിച്ചവനം പാഠകരാഡിഷിറ്റ് ജീവനം. അദ്ദേഹത്തിന്മാർ ഉപദേശങ്ങൾ സർവ്വസംരാജ്യാഭാനന്ദ പാഠാർ പാടിപ്പു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്മാർ ശാസ്ത്രജ്ഞാനിയ്ക്കുവും, അതുലോചനാശകതിയും അംശാധാരണാഭാനന്ദ സമ്മതിച്ചു തീരു. ക്ലാമതാക്കി നൂറു ഏവാത്രവിൽ എടുത്തുവരുന്ന ‘ഹിന്ദു’ എന്ന പേരു തെറ്റാക്കുന്നുണ്ടാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം പാഠുന്നു. നാട്ടാണംസിജ്ഞ ഒരു പരിപാശമുകളായി ഭാരമുണ്ടാക്കാതെ എന്നും അദ്ദേഹം പാഠുന്നു. നാട്ടാണംസിജ്ഞ ഒരു പൊതു പാഠാർ എന്നും അദ്ദേഹം പാഠാർ. നാട്ടാണംസിജ്ഞ ഒരു പാഠാർ എന്നും അദ്ദേഹം പാഠാർ.

അാത്തതല്ലും അനാവശ്യം. സംരിന്നും അനാവദിയും
പ്രേട്ടാത്തതല്ലും അതും, എന്ന്. അഭ്യന്തരായിൽ അതു
ചാരന്നേരം അറിയില്ലെന്നതല്ലും അതുപരിക്കരം. ഇതാം
നോ അഭ്യന്തരായിൽ ഒരു മതാവാരിയും രജത്തുമുറ്റായില്ലെങ്കിൽ അ
സംഗ്രഹണായിൽ ക്രാഡ്യോബല പ്രവാഹിയുണ്ടായിരുന്നു. നീം
ബാധാധനാ അഭ്യന്തരം അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതാംവിഭാഗ
തെരു അഭ്യന്തരം സിച്ചു രാമകൃഷ്ണ ദാക്ഷായ ഇംഗ്ലീഷ്
താരംഡാക്ഷായ പാഠ്യനാട്ടല്ലും അവാന്തുവഞ്ചാനും
നോ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രാബകമംം അനാവശ്യമാണെന്നും അഭി
പ്രായപ്രേട്ട് ഗ്രൗണ്ടർഡി, റൈറ്റർഡി, വേദപ്രാധാന്യം
അതിനും അധികാരിയും അഭ്യന്തരാവാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അഥവാ അഭ്യന്തരാവാദി എന്നും അഭ്യന്തരാവാദി മന്ത്ര
ദിക്ഷാക്രമാവാദി ജീവിക്കുന്നതായിരിക്കും,
അഥവാ ഏതാനും വേദം മുഖ്യപ്രാഥാനാക്രമാവാദി വെച്ച് അഭി
വിച്ഛുംവായുന്നതു എവരാഡിക്കമാണെന്നും അഭ്യന്തരം ഇം
ഗ്ലോബി ചരണ്ടുവരുന്നതു. ഇവരുടുമാണും, ചുരക്കപ്പും
നന്താഥാഡി, അഥവാ ശ്രാബനായ മതാവാരിയും രജത്തുമുറ്റായി
സ്വാമികർം പ്രസംഗിച്ചു അന്നത്. അഭ്യന്തരാവാദി ഇം
വക ഇംഗ്ലീഷേരായും കുറഞ്ഞവാറുന്നതിനുവേണ്ടി ഫലാ
ക്രമ സാഖ്യമായ ‘അരളും സമാജം’ ഇവിടെ എപ്പുട്ടെന്തുകയും
ബുദ്ധി.

ബന്ധാംകാഡിൽ 1875-ൽ അതുപുരാതന അരളും സമാജം
എപ്പുട്ടെന്നതെന്നുണ്ട്. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാർ, യു
ദ്ധനാട്ടാഡിവാനുസ്ഥിപ്പം ഇംഗ്ലീഷും സമാജം ചുരുക്കിക്കണ്ടു

നിബാരം സീഹാർ (Behar), കോംഗസ്, രാജപുത്രൻ (Rajputana) എന്നീ ഒജ്ഞുന്നാഡിൽ അതുപുതിനിയി സദ്ദേശം വേഗത്തിൽ ഏറ്റപ്പെട്ടു. ഈ സദ്ദേശം അതായു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രതിനിധിക്കുന്ന തരംതെത്തട്ടുകൾ നാം. അതുപുതി സംസ്ഥാനാട്ടിനു കാമതായ പ്രസ്താവനാം സമാജാ ദ്രോഹങ്ങളും അപൂരാജ്യരംഗത്തിൽ നടന്ന പ്രസാഗിച്ചു ചൊന്തു ഇന്നങ്ങളും ധാരാളിയായാണ്. ഈ ക്രി സന്ദർഭം ഇവി എ ദൈ ബുദ്ധി മാനിക്കരിൽ കാലം കൊടുത്തു കൊടുത്തു. ഗൈ വാൻ ശ്രീമദ്ഭൂക്തരാവായും കാലംതു , ഈ ക്രോപ്പിട് ഉണ്ടാക്കിയാതാണി തോന്തനില്ല. അംഗാലത്ത് വിശ്വാ വിരാഗിക്കുന്ന സന്തുഷ്ടികൾ അംഗീരസുള്ളേഖന വാല്ലം ലക്ഷ്മിൽ ഇഷ്ടാകാശങ്ങളാണ് പ്രസാഗിച്ചുകൊണ്ട് കാണാനു വാതിരിമാരുടെന്നും ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഏപ്രിൽ 19 ഇവ സന്താജ കാർ അശുച്ച വജ്രാ പ്രസാഗിക്കുന്നാട്ടു ജോലി ക്രി യം ക്രിസ്തുമതാത്തപ്പാരി പ്രസാഗിച്ചുകൊണ്ട് കാണാനു വാതിരിമാരുടെന്നും ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഏപ്രിൽ 19 ഇവ സന്താജ ദേശികൻ പ്രസാഗിക്കുന്ന അശുച്ച് സമരജ്ഞാദ്വാരം ലോകത്തിൽ പറത്തു കൂറുമ്പോൾ വന്നിരുത്തു. വിശ്വ സൗഖ്യത്തിനാണു വേണ്ടുന്ന സന്തുഷ്ടി ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ മറിയാണ്. ഈ അശുച്ച് മന പ്രദാനങ്ങളായ ഏപ്രിൽ 19 കമ്മ്യൂണിറ്റിലും ചെയ്യുന്നത് അംഗവർ സന്നദ്ധനാർ താനു. ഈ അതുപുതി സംസ്ഥാനത്തിലും വളരെ ചെറിയുണ്ട്. മാതാപാതാക്കണ്ണപ്പുരിയിൽ സംഘം പ്രകാശിക്കുന്ന സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാണു വാലാലജവ തിരായി. ഈ വൃന്ദവാർ സന്താജാന്നതിലും വളരെ ചെറിയുണ്ട്. മാതാപാതാക്കണ്ണപ്പുരിയിൽ അംഗവർ ക്രി സംരക്ഷിക്കുന്നതി

യിട്ടുള്ളത് ഇന്നും പ്രധാനമാവെണ്ണും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ദശ ഇവിടെ നാഡിച്ചുപാടും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സപാനി ദയാനന്ദ ന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംഖ്യം ഫേരോസ്'പുരി (Ferozepore)യും എപ്പുറ്റത്തും. ഇരുപ്പാർ അതുകൂടും സമാജംവകയായാണ് ഇവിടെനായുള്ള അനുവദി സാധ്യ സംഭവിച്ചുനാലുണ്ടാൽ വടക്കു ഇരുപ്പുണ്ടിൽ നടന്നവകനാണ്. ഇവിടെ ഏതാദും അനുഭവിക്കുന്ന വർഷിക്കെട്ട്! ചൊതുജ നോവകാരപ്രദാനങ്ങളായ ഇവിടെ ഇരു ഉപ്രമാണമാണ് നന്ദിക നാട്ടുകാരെ കൊണ്ടാത്തി വിശ്വക്കിൽ നന്നായിരുന്നു. ഇവിടെയും ക്ഷാമണങ്ങളും, അഭിഷ്ഠകളും ഉണ്ടെന്ന് നന്ദിക നാട്ടിലുള്ള “ക്രൈസ്തവരുടെ” അർഥത്തിട്ടുണ്ടോ അല്ലോ? നന്ദിക അധിവക്തവ്യത്തിനാജീള മുസ്ലീക്കരണം ഇംഗ്ലീഷുക്കുള്ള വിശ്വാസപ്രാണങ്ങളുടെ അഭാവംതോന്തരാണ്. പട്ടിണികിടന്നും, അശ്വാസ്പുട്ടിം കിട്ടുന്നതുണ്ടും സാധ്യക്കുള്ള സ്ഥാതി നന്നാക്കിയും ക്ഷാമണവും സംഘാടനങ്ങളും സമാജങ്ങളും മലയാളത്തിലും ഏപ്പുറ്റക്കാനുന്നതിനും ഒരാഴിപ്പാർ സംഗതി വകുത്തുകെട്ട്! ഈ അതുകൂടും സമാജക്കാർ വിള്ളാള്ളാസവിശ്വാസത്തിലും നല്ലവെണ്ണും പ്രാഥീവാളുണ്ടോ. പുനഃബൈബേഖിക്കുന്ന സർക്കാരുളും (Ferguson College) ഗവററാലയിൽ പാത്രാബിൽ 1856-ൽ സ്വാമി ദാഖാനുടെ ഒരു സ്കൂൾക്കായി അതുകൂടും സമാജക്കായുടെ വകുത്തായി ഏപ്പുറ്റത്തുന്നുട്ടിട്ടുള്ള ‘ദയാനന്ദ അത്മദ്വൈവാദിക്കോളേജ്’ വരുത്തു മാറ്റുന്നതുല്യാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഈ വാദംശാലയുടെ രഹസ്യാധികാരസമാഖ്യത്തിൽ കരംഗമാണ് സ്വാമിയുടെ ശിഖ്യനാ

അ പുതാവസിംഹമഹാരാജാവെന്നാളിൽ. താൻ ഇവിടെ
വിസ്തി കുറഞ്ഞില്ല. ഈ കോളേജിന്റെപുരുഷരെ വളരെ ദൈഹിക
ശീകരിച്ചിട്ടും ഇവർ നടത്തി വരുന്നാണ്. ‘ഗ്രാമക്ലബ്ബാൾ’ എന്ന
വിളിച്ചുവരുന്ന ക്രൈസ്തവിയം പാംഡാലക്കരം ഇരുപ്പും പുരുഷരെ
ഇവരുടെ വകയായിട്ടിട്ടുണ്ട്. സിക്കാൻഡരാബദ്(Sekandara-
bad)ലും ഹരിപ്പാരത്തിലും ഉള്ള ഗ്രാമക്ലബ്ബാൾസേം മുഖ്യം
നെപ്പുട്ടവ. അതുകൂടുതലും നടത്തിവരുന്ന സന്ദർഭമാണ്
നേരിട്ടെ ഒരു ചുരുക്കാംഗസേം മേൽ കാണിച്ചത്.

സ്വാമി ദിജാനന്ദൻറെ സ്വാമാവളം മന്ദിരസ്ഥി
ദായത്തിനും അനുകാണ്ഡീയമാക്കുന്ന. സ്വാമിയെ ‘വൈദം
വാതിലി’ഡേനും അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള പരമശാരാംഗസേം
‘പാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമരേഖയ്ക്കുന്നതുക്കാണിച്ചു
മരിച്ചുവന്നതിട്ടില്ല. അനവധി കാലം യേശുവരിശീലനം
ചെയ്തുള്ള അലു പുണ്ണ്യവാദിനും സർവ്വഭർത്താവാംകും
അപ്രാപ്യനായിരുന്ന. ലോകത്തെ മുഴുവൻആരത്തുമനീസ്തിംഗേ
ഡമാങ്കി സ്നേഹിക്കുന്ന മംഗത്തുകളിട്ടുണ്ട് ഇടയിൽ അദ്ദേഹ
ത്തിനാളും പദവി ഇന്നാം എന്നാം അന്ത്യന്നതാം തന്നെ. പ്ര
ജ്ഞപ്പാദനായ അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിജീവനും അന്നു
നംബരെ അനുസന്ധിച്ചുവരുണ്ടാണി ചിലാവക്കി. തന്റെ പരമ
ശാരാംഗസേം മേൽക്കൂടിയും അദ്ദേഹം പ്രാഹം വിചാരിക്കാറി
ല്ല ക്രതിവസം അനുഘ്യംശാഹർ (Anupshahore) എന്ന
സമലത്തുവെച്ചു ഒരു പ്രാഹംസേം അദ്ദേഹത്തിനും വിശിം
കെട്ടത്തുവരു. ഉടനെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനും അഭിയർ
ചിഷ്ടണ്ണനും ഏതെന്നെങ്ങൊരു ചന്ദ്രസ്ഥിലാണി. പുന്നത്തുവോ

യി, അപ്പോർത്തനെ, അദ്ദേഹം ആതു മുച്ചവനും മര്ക്കില്ല
കളിത്തു. ഈ വിവരം സ്പാമികൾ ആരോട്ടനെ മിണി
യില്ല. പക്ഷേ തിരും ദിജിറ്റൽവും മരച്ചവസ്തുവാൻ നില്പുത്തി
യില്ലപ്പോ. കംച്ചുവിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴും ഈ വിവ
രം നാട്ടിലെപ്പോം ‘പാട്ടാഡി.’ ശാന്തം അവിടെത്തെ താസിൽ
ഡാർ, സ്പാമിയുടെ ശിഖുനായ ഒരു മഹാഭക്തിയനിക്ഷാം.
അതുന്നായായിപ്പതി മ്രൂദമനനെ വിടിച്ചു തടവില്ല. അ
തിനാശേഷം കൈപ്പിവസം കൂതാത്മതയോടുകൂടി ആ ഉദ്ദോ
ഗസ്യം താൻ ചെങ്കു ഉചിതകുത്രുതതക്കാരിച്ചു വാഴ്തിപ്പ്
രാധക്കായിക്കാവാതു. ഉടെന സ്പാമികൾ അദ്ദേഹത്തെ
തടഞ്ഞപ്പാത്തു:— ‘ഹോ! കരിക്കലും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി
നാഥില്ല. എന്നർ സദ്ധോദനാഭനു സ്പാതന്ത്ര്യംഗം
ചെയ്യാനല്ല താൻ യതിന്റെനെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരി
ചുല്ലപ്പോ. അദ്ദേഹത്തെ വേഗത്തിൽ വിട്ടുപോ. കഴിയു
ന്നപക്ഷം എപ്പോവരേയും ഷുഠ്യാധികം സപതന്ത്രാഭാക്ഷണ
തിനാണ്’ എൻ്റെ എപ്പോഴുള്ള ഗ്രമമെന്ന നിങ്ങൾ മന
സ്ഥിരത്വാക്ഷിയാൽ നന്നു!! ഈ ഭംഗിയുള്ള ശക്തരും കേട്ട് ആ
ഉദ്ദോഗസ്യമാൻറെ ‘മുകരിളിഞ്ഞപോയി’ഭേദം ഈവിടെ
എടുത്തുചരയേണ്ട അവശ്യമില്ലപ്പോ. അതു നിന്മവന്മാ
ക്കായെന്ന ആ മാനുമാത്മാവിന്റെ വിശിഷ്ടപ്പെട്ടയം! അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈന്യവിശ്വാസവും അന്ത്യാദിശംതനെ, ‘ഒ
യം’ എന്ന കന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ലെ ഇപ്പു- സ്പരാജ്ഞശ്രീ
വരിക്കുടെ ഇടയിലും അദ്ദേഹം മേലെക്കിട്ടാണിട്ടു നിന്നൊ
കുള്ളു. ഇണ്ടിനയുള്ള അമൃലപ്പേരും അനവധി മുണ്ടി
ശേഷങ്ങളുടെ സംഘടനമാണ്’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല

പ്രഭുത്വികളിലും ക്ഷയോലെ തിരുമ്പിപ്രകാശിക്കുന്നത്. ഈ
സ്വർഗ്ഗിലെ മഹാത്മാക്കളുടെ ഇടയിൽ ക്ഷ ഗണ്യമായ
സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹം ഇന്നം എന്നം പ്രകാശിക്കുന്നതും ഏ
രഹാന്നംകൊണ്ടും. ലോകത്തിന് അവക്കിട്ടുവാനുള്ള ഈ
അനൈന്ത്യാളുള്ള മാറ്റക്കൂദാശ നാമുടെ മാറ്റമുഖ്യാടെ
ഉന്നമനത്തിൽ നബഹ സഹായിക്കുന്നതിനാവണി ലോക
നിയന്താവായ ഒരു ശ്രീപതം ഇവിടെ എന്നേം അവത
രിപ്പിക്കുന്നു! തന്മിമിൽ ഇന്ത്യാജുടെ ഭാവി പൂർവ്വാധികം
ശോഭായമാനവും, ചെറുശൈത്യവില്ലാഞ്ചുമായി വീക്കാട്ട!!

